

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2021/1883

2021 m. spalio 20 d.

dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo siekiant dirbti aukštos kvalifikacijos darbą sąlygų,
kuria panaikinama Tarybos direktyva 2009/50/EB

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 79 straipsnio 2 dalies a ir b punktus,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) 2010 m. kovo 3 d. Komisijos komunikate „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ nustatyti tikslai Sąjungai tapti žiniomis ir inovacijomis grindžiama ekonomika, mažinti bendrovėms tenkančią administracinę naštą ir geriau suderinti darbo jėgos pasiūlą su paklausa. Tame komunikate įvardijamas poreikis taikyti visapusišką darbo jėgos migracijos politiką ir geriau integruoti migrantus. Priemonės, kuriomis siekiama lengvinti aukštos kvalifikacijos trečiųjų šalių darbuotojų priėmimą, reikia vertinti tame platesniame kontekste;
- (2) 2014 m. birželio 26–27 d. Europos Vadovų Tarybos išvadose teigiama, kad Europa, siekdama išlikti patrauklia vieta talentų ir gebėjimų turintiems asmenims, turi dalyvauti pasaulinėje konkurencinėje kovoje dėl talentų. Todėl turėtų būti plėtojamos strategijos siekiant kuo geriau išnaudoti teisėtos migracijos teikiamas galimybes, įskaitant galiojančių taisyklių supaprastinimą;
- (3) 2015 m. gegužės 13 d. Komisijos komunikate „Europos migracijos darbotvarkė“ raginama kurti patrauklią visos Sąjungos sistemą aukštos kvalifikacijos trečiųjų šalių piliečiams ir nurodoma, kad reikia peržiūrėti Tarybos direktyvą 2009/50/EB ⁽⁴⁾, siekiant įgalinti Sąjungą veiksmingiau pritraukti talentus, ir taip spręsti tiek kylančius demografinius iššūkius, tiek darbo jėgos ir kvalifikuotų darbuotojų trūkumo svarbiausiuose Sąjungos ekonomikos sektoriuose

⁽¹⁾ OL C 75, 2017 3 10, p. 75.

⁽²⁾ OL C 185, 2017 6 9, p. 105.

⁽³⁾ 2021 m. rugsėjo 15 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2021 m. spalio 7 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ 2009 m. gegužės 25 d. Tarybos direktyva 2009/50/EB dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo sąlygų siekiant dirbti aukštos kvalifikacijos darbą (OL L 155, 2009 6 18, p. 17).

problema. Raginimas peržiūrėti tą direktyvą pakartotas 2020 m. rugsėjo 23 d. Komisijos komunikate „Naujas migracijos ir prieglobsčio paktas“, kuriame nurodoma, kad ES mėlynosios kortelės reforma „turi suteikti realią ES pridėtinę vertę pritraukiant igūdžius taikant veiksmingą ir lanksčią ES masto priemonę“;

- (4) savo 2016 m. balandžio 12 d. rezoliucijoje ⁽⁵⁾ Europos Parlamentas paragino atlikti plataus užmojo ir tikslingą Direktyvos 2009/50/EB peržiūrą, įskaitant jos taikymo sritį;
- (5) būtina reaguoti į iššūkius, nustatytus 2014 m. gegužės 22 d. Komisijos komunikate dėl Direktyvos 2009/50/EB įgyvendinimo. Sąjunga turėtų siekti nustatyti patrauklesnę ir veiksmingesnę visos Sąjungos sistemą aukštos kvalifikacijos darbuotojams iš trečiųjų šalių. Reikėtų toliau derinti Sąjungos požiūrį į tokių aukštos kvalifikacijos darbuotojų pritraukimą, o ES mėlynoji kortelė turėtų tapti pagrindinė priemonė šiuo atžvilgiu, nustatant spartesnes procedūras, lankstesnius bei įtraukesnius priėmimo kriterijus ir platesnes teises, įskaitant lengvesnį judumą ES viduje. Kadangi tam reikėtų esminių Direktyvos 2009/50/EB pakeitimų, pastarąją reikėtų panaikinti ir pakeisti nauja direktyva;
- (6) turėtų būti sukurta aiški ir skaidri visoje Sąjungoje taikoma priėmimo sistema, siekiant pritraukti aukštos kvalifikacijos darbuotojų iš trečiųjų šalių ir skatinti tų darbuotojų judumą. Ši direktyva turėtų būti taikoma neatsižvelgiant į tai, ar pirminis trečiosios šalies piliečio gyvenimo šalyje tikslas yra aukštos kvalifikacijos darbas ar kitas tikslas, kuris vėliau pasikeičia į aukštos kvalifikacijos darbo tikslą. Taip pat būtina atsižvelgti į valstybių narių prioritetus, darbo rinkų poreikius ir jų pajėgumus priimti atvykstančiuosius. Ši direktyva turėtų nedaryti poveikio valstybių narių kompetencijai išduoti kitus nei ES mėlynosios kortelės nacionalinius leidimus gyventi šalyje aukštos kvalifikacijos darbo tikslu. Be to, ši direktyva turėtų nedaryti poveikio ES mėlynosios kortelės turėtojų galimybei naudotis papildomomis teisėmis ir nauda pagal nacionalinę teisę, kurios yra suderinamos su šia direktyva;
- (7) valstybės narės turėtų užtikrinti vienodas sąlygas tarp ES mėlynujų kortelių ir nacionalinių leidimų gyventi šalyje aukštos kvalifikacijos darbo tikslu, kiek tai susiję su procedūrinėmis teisėmis ir teisėmis į vienodą požiūrį, procedūromis ir galimybe gauti informaciją. Visų pirma valstybės narės turėtų užtikrinti, kad procedūrinės garantijos ir teisės, suteikiamos ES mėlynosios kortelės turėtojams ir jų šeimos nariams, nebūtų žemesnio lygio nei nacionalinių leidimų gyventi turėtojų turimos procedūrinės garantijos ir teisės. Valstybės narės taip pat turėtų užtikrinti, kad ES mėlynosios kortelės prašytojai nebūtų mažiau palankioje padėtyje nei nacionalinių leidimų gyventi prašytojai, kiek tai susiję su darbdavių pripažinimo procedūromis, ir kad iš jų nebūtų reikalaujama mokėti didesnių mokesčių už jų prašymų tvarkymą. Galiausiai ES mėlynosios kortelės atžvilgiu valstybės narės turėtų imtis tokio paties lygmens informavimo, propagavimo ir reklamos veiklos, kokio jos imasi nacionalinių leidimų gyventi atžvilgiu, pavyzdžiui, pateikiant informaciją nacionalinėse svetainėse dėl teisėtos migracijos, informavimo kampanijose ir mokymo programose, teikiamose kompetentingoms migracijos institucijoms;
- (8) siekiant sustiprinti ir propaguoti ES mėlynosios kortelės sistemą ir pritraukti aukštos kvalifikacijos darbuotojų iš trečiųjų šalių, valstybės narės raginamos stiprinti su ES mėlynąja kortele susijusią reklaminę veiklą ir informavimo kampanijas, be kita ko, jei tikslinga, reklaminę veiklą ir informavimo kampanijas trečiųjų šalių atžvilgiu;
- (9) įgyvendinant šią direktyvą, valstybės narės nediskriminuoja dėl asmens lyties, rasės, odos spalvos, etninės ar socialinės kilmės, genetinių bruožų, kalbos, religijos ar tikėjimo, politinių ar kitokių pažiūrų, priklausymo tautinei mažumai, turtinės padėties, gimimo, negalios, amžiaus ar seksualinės orientacijos, kaip to visų pirma reikalaujama Tarybos direktyvose 2000/43/EB ⁽⁶⁾ ir 2000/78/EB ⁽⁷⁾. Kad nediskriminavimo principas būtų veiksmingas, ES mėlynosios kortelės turėtojai turėtų turėti galimybę ginti savo teises ir pateikti skundus, kaip numatyta nacionalinėje teisėje, jei jie patiria kokios nors rūšies diskriminaciją, be kita ko, darbo rinkoje;
- (10) atsižvelgiant į 2020 m. vasario 21 d. Eurostato ataskaitą „Sunkiai užpildomos IRT darbo vietos: augantis iššūkis“ ir jos išvadas dėl didelio aukštos kvalifikacijos darbuotojų trūkumo informacinių ir ryšių technologijų (IRT) sektoriuje valstybių narių darbo rinkose, aukšto lygio profesiniai igūdžiai turėtų būti laikomi lygiaverčiais aukštojo mokslo kvalifikacijoms, kad būtų galima pateikti prašymą išduoti ES mėlynąją kortelę dviejose aukšto lygio pareigose: Informacinių technologijų ir ryšių technologijų paslaugų srities vadovai (Tarptautinis standartinis profesijų

⁽⁵⁾ OL C 58, 2018 2 15, p. 9.

⁽⁶⁾ 2000 m. birželio 29 d. Tarybos direktyva 2000/43/EB, įgyvendinanti vienodo požiūrio principą asmenims nepriklausomai nuo jų rasės arba etninės priklausomybės (OL L 180, 2000 7 19, p. 22).

⁽⁷⁾ 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyva 2000/78/EB, nustatanti vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus (OL L 303, 2000 12 2, p. 16).

klasifikatorius (ISCO)-08 profesijų klasifikatorius 133) ir Informacinių technologijų ir ryšių technologijų specialistai (ISCO-08 profesijų klasifikatorius 25). Atsižvelgiant į tai, kad bakalauro diplomui gauti reikia užbaigti bent trejų metų studijas, atitinkamas reikalaujamas profesinės patirties laikotarpis turėtų būti treji metai. To laikotarpio trukmė taip pat pagrįsta atsižvelgiant į sparčią IRT sektoriaus technologijų raidą ir kintančius darbdavių poreikius;

- (11) valstybės narės raginamos sudaryti palankesnes sąlygas aukšto lygio profesinių įgūdžių vertinimui ir patvirtinimui ES mėlynosios kortelės išdavimo tikslais;
- (12) numatoma, kad šios direktyvos priede nustatytas profesijų sąrašas galėtų būti iš dalies keičiamas, visų pirma Komisijai atlikus įvertinimą, ar tai daryti, remiantis, be kita ko, valstybių narių pateikta informacija apie jų darbo rinkų poreikius, kad būtų pripažinta profesinė patirtis pagal šią direktyvą kitose veiklos srityse. Komisija tokius vertinimus turėtų atlikti kas dvejus metus;
- (13) priede neišvardytų profesijų atveju valstybės narės turėtų turėti galimybę priimti prašymus išduoti ES mėlynąją kortelę, remdamosi aukšto lygio profesinių įgūdžių įrodymais, kuriuos patvirtina ne trumpesnė kaip penkerių metų aukštojo mokslo kvalifikacijai prilyginamo lygmens profesinė patirtis ir kurie yra aktualūs darbo sutartyje ar įpareigojančiame darbo pasiūlyme nurodytai profesijai ar sektoriui;
- (14) aukštos kvalifikacijos darbo sąvoka reiškia, kad įdarbintas asmuo ne tik yra aukštos kompetencijos, kurią liudija aukšta profesinė kvalifikacija, bet ir tai, kad laikoma, jog atliktinas darbas dėl savo esmės reikalauja tokios kompetencijos. Nors šiuolaikinėje darbo rinkoje tiesioginio kvalifikacijos ir atliktino darbo ryšio ne visada ir nebūtinai reikalaujama, užduotys ir pareigos, susijusios su darbo sutartimi dėl aukštos kvalifikacijos darbo turėtų būti tokios specializuotos ir sudėtingos, kad reikiamos kompetencijos toms pareigoms atlikti lygis yra paprastai siejamas su švietimo programų užbaigimu ir taip įgyta kvalifikacija, atitinkanti 2011 m. Tarptautinio standartizuoto švietimo klasifikatoriaus (ISCED) 6, 7 ir 8 lygmenis, arba, kai tinkama, iš esmės lygiaverčius Europos kvalifikacijų sandaros (EKS) 6, 7 ir 8 lygmenis, vadovaujantis atitinkamos valstybės narės nacionaline teise, arba – konkrečių profesijų atveju – su palyginamais aukšto lygio profesiniais įgūdžiais;
- (15) ši direktyva turėtų neturėti įtakos valstybių narių teisei pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 79 straipsnio 5 dalį nustatyti į jų teritoriją ieškoti darbo atvykstančių trečiųjų šalių piliečių priėmimo apimtį. Tuo pagrindu valstybės narės turėtų turėti galimybę prašymą išduoti ES mėlynąją kortelę laikyti nepriimtiniu arba jį atmesti;
- (16) tarptautinės apsaugos gavėjai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/95/ES ^(*) 2 straipsnio a punkte, turi platų teisių pagrindą, įskaitant teisę patekti į valstybės narės, kuri jiems suteikė tarptautinę apsaugą, darbo rinką. Siekiant didinti jų galimybes darbo rinkoje visoje Sąjungoje, asmenys, kuriems suteikta tarptautinė apsauga ir kurie yra aukštos kvalifikacijos, turėtų būti suteikiama teisė prašyti išduoti ES mėlynąją kortelę kitose valstybėse narėse nei ta, kuri jiems suteikė tarptautinę apsaugą. Tose kitose valstybėse narėse jiems turėtų būti taikomos tos pačios taisyklės kaip ir visiems kitiems trečiųjų šalių piliečiams, patenkantiems į šios direktyvos taikymo sritį, o ši direktyva turėtų nedaryti jokio poveikio jų statusui tarptautinę apsaugą jiems suteikusioje valstybėje narėje. Asmenys, kuriems suteikta tarptautinė apsauga, taip pat turi teisę prašyti išduoti ES mėlynąją kortelę toje valstybėje narėje, kuri jiems suteikė tarptautinę apsaugą. Tokiais atvejais, dėl teisinio aiškumo ir nuoseklumo priežasčių, šios direktyvos nuostatos dėl vienodo požiūrio ir šeimos susijungimo jiems turėtų būti netaikomos. Šios teisės turėtų būti ir toliau reglamentuojamos pagal prieglobsčio *acquis* ir, kai taikytina, pagal Tarybos direktyvą 2003/86/EB ^(*);

^(*) 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/95/ES dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo prie tarptautinės apsaugos gavėjų, vienodo statuso pabėgėliams arba papildomą apsaugą galintiems gauti asmenims ir suteikiamos apsaugos pobūdžio reikalavimų (OL L 337, 2011 12 20, p. 9).

^(*) 2003 m. rugsėjo 22 d. Tarybos direktyva 2003/86/EB dėl teisės į šeimos susijungimą (OL L 251, 2003 10 3, p. 12).

- (17) atsakomybės už asmenų, kuriems suteikta tarptautinė apsauga, apsaugą perleidimas nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį. Apsaugos statusas ir su tarptautine apsauga susijusios teisės kitai valstybei narei neturėtų būti perleidžiami ES mėlynosios kortelės išdavimo pagrindu;
- (18) siekiant palengvinti aukštos kvalifikacijos trečiųjų šalių piliečių, kuriems suteikta teisė laisvai judėti, nepriklausomą judumą ES viduje ir verslo veiklą, tokiems trečiųjų šalių piliečiams reikėtų suteikti galimybę gauti ES mėlynąją kortelę pagal tas pačias taisykles, kurios taikomos bet kuriam kitam trečiosios šalies piliečiui, patenkančiam į šios direktyvos taikymo sritį. Ši teisė susijusi su asmenimis, kurie dėl giminystės ryšių su Sąjungos piliečiu naudojami laivo judėjimo teisėmis pagal atitinkamus teisės aktus, ir turėtų būti taikoma neatsižvelgiant į tai, ar referencinis Sąjungos pilietis pasinaudojo pagrindine teise laisvai judėti ir apsigyventi pagal SESV 21 straipsnį, ir neatsižvelgiant į tai, ar atitinkamas trečiosios šalies pilietis pirmiausia buvo ES mėlynosios kortelės turėtojas ar asmuo, kuriam suteikta teisė laisvai judėti. Todėl tokie ES mėlynosios kortelės turėtojai turėtų turėti teisę dirbti aukštos kvalifikacijos darbą, vykti į verslo keliones ir apsigyventi skirtingose valstybėse narėse, neatsižvelgiant į tai, ar trečiosios šalies pilietis lydi referencinį Sąjungos pilietį. Teisės, kurias tokie trečiųjų šalių piliečiai įgyja kaip ES mėlynosios kortelės turėtojai, turėtų nedaryti poveikio teisėms, kuriomis jie gali naudotis pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/38/EB ⁽¹⁰⁾. Dėl teisinio aiškumo ir nuoseklumo priežasčių, kalbant apie šeimos susijungimą ir vienodą požiūrį, pirmenybė turėtų būti teikiama Direktyvos 2004/38/EB taisyklėms. Visos šios direktyvos nuostatos, susijusios su asmenimis, kuriems suteikta teisė laisvai judėti, taip pat turėtų būti taikomos trečiųjų šalių piliečiams, kurie naudojami laisvo judėjimo teisėmis, lygiavertėmis Sąjungos piliečių teisėms arba pagal Sąjungos bei jos valstybių narių ir trečiųjų šalių susitarimus, arba Sąjungos ir trečiųjų šalių susitarimus;
- (19) ši direktyva turėtų būti netaikoma trečiųjų šalių piliečiams, prašantiems leidimo gyventi valstybėje narėje kaip tyrėjai mokslinių tyrimų projektui vykdyti, nes tokie asmenys patenka į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2016/801 ⁽¹¹⁾ taikymo sritį, kuria nustatyta konkreti trečiųjų šalių piliečių priėmimo tyrimų tikslais tvarka. Tačiau teisėtai šalyje gyvenantys trečiųjų šalių piliečiai, priimti pagal Direktyvą (ES) 2016/801, turėtų turėti teisę teikti prašymus išduoti ES mėlynąją kortelę pagal šią direktyvą. Be to, teisėtai šalyje gyvenantys ES mėlynosios kortelės turėtojai turėtų turėti teisę pateikti prašymą leisti gyventi šalyje kaip tyrėjai pagal Direktyvą (ES) 2016/801. Siekiant užtikrinti tokią galimybę, Direktyva (ES) 2016/801 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista;
- (20) nors ši direktyva turėtų būti netaikoma trečiųjų šalių piliečiams, kurie teikia prašymus dėl priėmimo į Sąjungą kaip bendrovės viduje perkelti asmenys pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/66/ES ⁽¹²⁾, teisėtai Sąjungoje gyvenantys bendrovės viduje perkelti asmenys turėtų turėti teisę teikti prašymus išduoti ES mėlynąją kortelę pagal šią direktyvą kitais tikslais nei nurodytieji Direktyvoje 2014/66/ES;
- (21) reikia numatyti lanksčią, paklausa grindžiamą, aiškią ir subalansuotą priėmimo sistemą, paremtą objektyviais kriterijais, pavyzdžiui, prašytojo turima bent 6 mėnesių trukmės darbo sutartimi ar įpareigojančiu darbo pasiūlymu, taikomų įstatymų, kolektyvinių sutarčių ar nacionalinės praktikos atitinkamose profesinėse srityse laikymusi, darbo užmokesčio riba, kurią valstybės narės galėtų pritaikyti prie padėties jų darbo rinkose, ir prašytojo turima aukšta profesinė kvalifikacija arba, kai tinkama, aukšto lygio profesiniais įgūdžiais;
- (22) ši direktyva neturėtų daryti poveikio nacionalinėms diplomų pripažinimo procedūroms. Siekiant įvertinti, ar atitinkamas trečiosios šalies pilietis turi aukštąjį išsilavinimą arba lygiavertę kvalifikaciją, reikėtų remtis 2011 m. ISCED 6, 7 ir 8 lygmenimis arba, kai tinkama, iš esmės lygiavertėmis EKS 6, 7 ir 8 lygmenimis pagal atitinkamos valstybės narės teisę;

⁽¹⁰⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičianti Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinanti Direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB (OL L 158, 2004 4 30, p. 77).

⁽¹¹⁾ 2016 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/801 dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir gyvenimo mokslinių tyrimų, studijų, stažavimosi, savanoriškos tarnybos, mokinių mainų programų arba edukacinių projektų ir dalyvavimo Au pair programoje tikslais sąlygų (OL L 132, 2016 5 21, p. 21).

⁽¹²⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/66/ES dėl bendrovės viduje perkeliama trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo sąlygų (OL L 157, 2014 5 27, p. 1).

- (23) valstybės narės raginamos sudaryti palankesnes sąlygas dokumentų, patvirtinančių atitinkamo trečiosios šalies piliečio atitinkamą aukštą profesinę kvalifikaciją, pripažinimui ir, kiek tai susiję su asmenimis, kuriems suteikta tarptautinė apsauga, kurie gali neturėti reikiamų dokumentų, nustatyti tinkamą jų ankstesnių aukštojo mokslo kvalifikacijų arba, kai aktualu, aukšto lygio profesinių įgūdžių vertinimo ir patvirtinimo tvarką;
- (24) siekiant užtikrinti pakankamą priėmimo sąlygų suderinimo lygį visoje Sąjungoje, reikėtų nustatyti ir apatinę, ir viršutinę darbo užmokesčio ribą lemiančius veiksniai. Apatinė ir viršutinė darbo užmokesčio nustatymo šalyje ribos turėtų būti nustatomos padauginant tuos apatinius ir viršutinius veiksniai iš vidutinio bruto metinio darbo užmokesčio dydžio atitinkamoje valstybėje narėje. Darbo užmokesčio riba turėtų būti pasirinkta pasikonsultavus su socialiniais partneriais pagal nacionalinę praktiką, neviršijant apatinės ir viršutinės ribų. Ta darbo užmokesčio riba turėtų apibrėžti minimalų darbo užmokestį, kurį gaus ES mėlynosios kortelės turėtojas. Todėl, kad gautų ES mėlynąją kortelę, prašytojai turėtų gauti tokį darbo užmokestį, kuris būtų lygus atitinkamos valstybės narės pasirinktai darbo užmokesčio ribai ar didesnis už ją;
- (25) valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti apatinę darbo užmokesčio ribą konkrečių profesijų atveju, jeigu atitinkama valstybė narė mano, kad tų profesijų darbuotojų ypač trūksta ir jeigu šios profesijos priskiriamos ISCO pagrindinėms 1 ar 2 profesijų grupėms. Bet kuriuo atveju tokia darbo užmokesčio riba turėtų būti ne daugiau kaip 1,0 karto žemesnė už vidutinį metinį bruto darbo užmokestį atitinkamoje valstybėje narėje;
- (26) atsižvelgiant į 2016 m. birželio 10 d. Komisijos komunikatu nustatytos Naujos Europos įgūdžių darbotvarkės prioritetus, visų pirma gerinti įgūdžių pasiūlos ir paklausos atitiktį ir spręsti įgūdžių trūkumo problemą, valstybės narės raginamos, kai tinkama, pasikonsultavus su socialiniais partneriais, sudaryti darbo sektorių, kuriuose trūksta aukštos kvalifikacijos darbuotojų, sąrašus;
- (27) valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti apatinę darbo užmokesčio ribą trečiųjų šalių piliečiams tam tikrą laikotarpį po mokslų baigimo. Tas laikotarpis turėtų būti taikomas kiekvieną kartą, kai trečiosios šalies pilietis įgyja šia direktyva reikalaujamą išsilavinimą, būtent 2011 m. ISCED 6, 7 ar 8 lygmenį arba, kai tinkama, EKS 6, 7 ar 8 lygmenis pagal atitinkamos valstybės narės teisę. Tas laikotarpis turėtų būti taikomas, kai trečiosios šalies pilietis prašo išduoti ES mėlynąją kortelę pirmą kartą arba prašo pratęsti jos galiojimą per trejus metus nuo atitinkamos kvalifikacijos įgijimo, be to, kai tas trečiosios šalies pilietis pateikia prašymą pratęsti ES mėlynosios kortelės galiojimą per 24 mėnesių laikotarpį nuo pirmos ES mėlynosios kortelės išdavimo. Pasibaigus šiems lengvatiniams laikotarpiams, kurie galėtų būti taikomi lygiagrečiai, galima pagrįstai tikėtis, kad jauni specialistai bus įgiję pakankamai profesinės patirties, kad jiems galėtų būti taikoma įprasta darbo užmokesčio riba. Bet kuriuo atveju ta apatinė darbo užmokesčio riba turėtų būti ne daugiau kaip 1,0 karto mažesnė už vidutinį metinį bruto darbo užmokestį atitinkamoje valstybėje narėje;
- (28) reikėtų apibrėžti trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir gyvenimo šalyje aukštos kvalifikacijos darbo tikslu sąlygas, įskaitant tinkamumo kriterijus, susijusius su darbo užmokesčio riba. Valstybės narės nustatyta darbo užmokesčio riba neturėtų būti siekiama nustatyti darbo užmokesčio dydžio, todėl ja neturėtų būti nukrypstama nuo valstybių narių lygmeniu taikomų taisyklių ar praktikos arba nuo kolektyvinių sutarčių, ir ji neturėtų būti naudojama kaip derinimo toje srityje priemonė. ES mėlynosios kortelės turėtojui mokamas darbo užmokestis turėtų būti ne mažesnis už taikytiną darbo užmokesčio ribą, tačiau jis gali būti didesnis, kaip tarpusavyje sutaria darbdavys ir trečiosios šalies pilietis, atsižvelgiant į rinkos sąlygas, darbo įstatymus, kolektyvines sutartis ir praktiką atitinkamoje valstybėje narėje. Šia direktyva turėtų būti visapusiškai atsižvelgiama į valstybių narių kompetenciją, visų pirma užimtumo, darbo ir socialinių klausimų srityse;
- (29) valstybės narės turėtų turėti galimybę reikalauti, kad trečiosios šalies pilietis prašymo pateikimo metu nurodytų savo adresą. Tuo atveju jei trečiosios šalies pilietis dar nežino savo būsimą adresą, valstybės narės turėtų priimti laikiną adresą, kuris galėtų būti darbdavio adresas;
- (30) ES mėlynosios kortelės galiojimo laikotarpis turėtų būti ne trumpesnis kaip 24 mėnesiai. Tačiau kai darbo sutarties trukmė yra trumpesnė, ES mėlynoji kortelė turėtų būti išduodama ne trumpesniai kaip darbo sutarties galiojimo laikotarpiui, pridėdant tris mėnesius, ne ilgesniai kaip 24 mėnesių laikotarpiui. Jei trečiosios šalies pilietis turi kelionės dokumentą, kurio galiojimo trukmė yra trumpesnė nei 24 mėnesiai arba trumpesnė nei darbo sutarties trukmė, ES mėlynoji kortelė turėtų būti išduodama bent kelionės dokumento galiojimo laikotarpiui. Trečiųjų šalių piliečiams turėtų būti leidžiama pratęsti jų kelionės dokumento galiojimą, kol jie turi ES mėlynąją kortelę;

- (31) valstybės narės turėtų atmesti prašymus išduoti ES mėlynąją kortelę ir joms turėtų būti leidžiama panaikinti ES mėlynąją kortelę arba atsisakyti pratęsti jos galiojimą, jeigu kyla grėsmė viešajai tvarkai, visuomenės saugumui ar visuomenės sveikatai. Grėsmė visuomenės sveikatai turi būti suprantama kaip tas terminas yra apibrėžtas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/399 ⁽¹³⁾ 2 straipsnio 21 punkte. Bet koks prašymo atmetimas remiantis viešosios tvarkos ar visuomenės saugumo sumetimais turėtų būti grindžiamas individualiu atitinkamo asmens elgesiu laikantis proporcingumo principo. Trečiosios šalies piliečio liga ar negalia po to, kai jis buvo priimtas į pirmosios valstybės narės teritoriją, neturėtų būti vienintelis pagrindas panaikinti ES mėlynąją kortelę ar atsisakyti pratęsti jos galiojimą arba neišduoti ES mėlynosios kortelės antroje valstybėje narėje. Be to, valstybės narės turėtų turėti galimybę nepanaikinti ES mėlynosios kortelės ar neatsisakyti pratęsti jos galiojimą, jei pareiga pateikti galiojančią darbo sutartį yra laikinai neįvykdoma arba taikytina darbo užmokesčio riba yra laikinai nepasiekiamo dėl ligos, negalios ar vaiko priežiūros atostogų;
- (32) valstybės narės turėtų galėti panaikinti ES mėlynąją kortelę arba atsisakyti pratęsti jos galiojimą, jeigu jos turėtojas neįvykdė judumo sąlygų pagal šią direktyvą, be kita ko, piktnaudžiavimo judumo teisėmis atveju, pavyzdžiui jei turėtojas nesilaikė verslo veiklai vykdyti nustatyto leistino laikotarpio arba per reikiamą laikotarpį nepateikė prašymo dėl ilgalaikio judumo antroje valstybėje narėje, arba pateikė prašymą išduoti ES mėlynąją kortelę antroje valstybėje narėje ir pradėjo dirbti anksčiau, nei leidžiama, kai buvo aišku, kad mobilumo sąlygos nebus įvykdytos ir prašymas bus atmetas;
- (33) sprendime atmesti prašymą išduoti ES mėlynąją kortelę, ją panaikinti arba atsisakyti pratęsti jos galiojimą, reikėtų atsižvelgti į konkrečias atvejo aplinkybes ir laikytis proporcingumo principo ir toks sprendimas turėtų būti proporcingas. Visų pirma, jeigu atmetimo, panaikinimo ar atsisakymo pratęsti galiojimą pagrindas yra susijęs su darbdavio elgesiu, darbdavio mažareikšmis pažeidimas niekada neturėtų būti vienintelis pagrindas atmesti prašymą išduoti ES mėlynąją kortelę, panaikinti ES mėlynąją kortelę arba atsisakyti pratęsti ES mėlynosios kortelės galiojimą;
- (34) sprendimas, kuriuo atmetamas prašymas išduoti ES mėlynąją kortelę nedaro poveikio atitinkamo trečiosios šalies piliečio teisei pateikti kitą prašymą. Tokio naujo prašymo pateikimas neleidžia trečiosios šalies piliečiui pasilikti atitinkamos valstybės narės teritorijoje, išskyrus atvejus, jeigu tai numatyta nacionalinėje teisėje;
- (35) kai įvykdomos visos priėmimo sąlygos, valstybės narės ES mėlynąją kortelę turėtų išduoti per konkrečius terminus. Jeigu valstybė narė leidimus gyventi šalyje išduoda tik savo teritorijoje ir yra įvykdomos visos su priėmimu susijusios šios direktyvos sąlygos, valstybė narė atitinkamam trečiosios šalies piliečiui turėtų išduoti reikiamą vizą. Turėtų būti užtikrinta, kad kompetentingos institucijos veiksmingai bendradarbiautų tuo tikslu. Tuo atveju, kai valstybė narė vizų neišduoda, ji turėtų suteikti atitinkamam trečiosios šalies piliečiui lygiavertį leidimą atvykti į šalį;
- (36) taisyklėmis, kuriomis reglamentuojamas prašymų išduoti ES mėlynąją kortelę nagrinėjimo laikas, visais atvejais turėtų būti užtikrintas skubus leidimų išdavimas. Į prašymų išduoti ES mėlynąją kortelę nagrinėjimo terminą turėtų būti neįskaičiuojamas laikas, kurio reikia profesinei kvalifikacijai, kai taikytina, pripažinti arba vizai, jei jos reikia, išduoti. Tuo atveju, jei ES mėlynosios kortelės galiojimas baigiasi pratęsimo procedūros metu, trečiosios šalies pilietis turėtų turėti teisę būti, dirbti ir naudotis šioje direktyvoje numatytomis teisėmis ES mėlynąją kortelę išdavusios valstybės narės teritorijoje tol, kol kompetentingos institucijos priims sprendimą dėl prašymo, tačiau tas trečiosios šalies pilietis neturėtų turėti teisės judėti į antrą valstybę narę;
- (37) jeigu valstybė narė nusprendžia, kad prašymą išduoti ES mėlynąją kortelę arba prašymą dėl judumo ES viduje turi pateikti darbdavys, ta valstybė narė neturėtų riboti procedūrinių garantijų, kuriomis atitinkamas trečiosios šalies pilietis naudojasi prašymo pateikimo procedūros metu, arba teisių, kuriomis ES mėlynosios kortelės turėtojas naudojasi įdarbinimo arba ES mėlynosios kortelės galiojimo atnaujinimo procedūros laikotarpiu;

⁽¹³⁾ 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/399 dėl taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Sąjungos kodekso (Šengeno sienų kodeksas) (OL L 77, 2016 3 23, p. 1).

- (38) ES mėlynosios kortelės forma turėtų atitikti Tarybos reglamente (EB) Nr. 1030/2002 ⁽¹⁴⁾ nustatytą formą, taip sudarant galimybę valstybėms narėms remtis informacija apie sąlygas, kuriomis asmeniui leidžiama dirbti. Kad būtų galima pateikti tikslesnės informacijos apie konkrečią darbinę veiklą, valstybės narės turėtų turėti galimybę pateikti papildomos informacijos spausdinto dokumento forma arba saugoti tokią informaciją elektronine forma, pagal to reglamento 4 straipsnį ir to reglamento priedo a punkto 16 papunktį. Valstybės narės turėtų galėti pasirinkti, ar teikti tokią papildomą informaciją, ir jos pateikimas neturėtų reikšti papildomo reikalavimo, kuris galėtų pakenkti vienai bendrai leidimų išdavimo ir vienai bendrai prašymų pateikimo procedūrai;
- (39) atitinkama valstybė narė turėtų užtikrinti, kad prašytojai turėtų teisę teisme ginčyti sprendimą atmesti prašymą išduoti ES mėlynąją kortelę arba bet kokią sprendimą nepratęsti šios kortelės galiojimo arba ją panaikinti. Tai turėtų nedaryti poveikio galimybei paskirti administracinę instituciją, kuri atliktų tokių sprendimų išankstinę administracinę peržiūrą;
- (40) kadangi šia direktyva siekiama spręsti darbo jėgos ir kvalifikuotų darbuotojų trūkumo pagrindiniuose darbo rinkos sektoriuose problemą, valstybė narė turėtų turėti galimybę patikrinti, ar laisvos darbo vietos, į kurią pretenduoja mėlynosios kortelės prašytojas, vietoj jo negalėtų užimti tos valstybės narės ar Sąjungos darbuotojas, trečiosios šalies pilietis, teisėtai gyvenantis atitinkamoje valstybėje narėje ir jau esantis jos darbo rinkos dalimi pagal Sąjungos ar nacionalinę teisę, arba ES ilgalaikis gyventojas, norintis judėti į tą valstybę narę dirbti aukštos kvalifikacijos darbą pagal Tarybos direktyvos 2003/109/EB ⁽¹⁵⁾ III skyrių. Tuo atveju, jeigu valstybės narės nusprendžia pasinaudoti ta galimybe, jos turėtų aiškiai, prieinamai ir skaidriai pranešti apie tai prašytojams ir darbdaviams, taip pat ir internetinės žiniasklaidos pagalba. Tokios patikros neturėtų sudaryti ES mėlynosios kortelės galiojimo pratęsimo procedūros dalies. Ilgalaikio judumo atvejais valstybės narės turėtų turėti galimybę atsižvelgti į padėtį darbo rinkoje tik tuo atveju, jeigu ta valstybė narė tokias patikras taiko iš trečiųjų šalių piliečių atžvilgiu;
- (41) įgyvendindamos šią direktyvą, valstybės narės turėtų susilaikyti nuo aktyvios samdos besivystančiose šalyse tuose sektoriuose, kuriuose trūksta personalo. Svarbiausiuose sektoriuose, pavyzdžiui, sveikatos sektoriuje turėtų būti puoselėjama etiško įdarbinimo politika ir principai, kurie taikomi viešojo ir privačiojo sektoriaus darbdaviams. Ši nuostata atitinka Sąjungos įsipareigojimą laikytis 2010 m. Pasaulio sveikatos organizacijos visuotinio kodekso dėl sveikatos darbuotojų tarptautinio įdarbinimo, taip pat 2007 m. gegužės 14 d. Tarybos ir valstybių narių išvadų dėl Europos veiklos programos kritinio sveikatos sistemos darbuotojų trūkumo besivystančiose šalyse problemai spręsti (2007–2013 m.) ir švietimo sektoriuje. Tuos principus ir politiką tikslinga stiprinti sukuriant ir taikant mechanizmus, gaires ir kitas priemones, kuriais atitinkamai lengvinama apykaitinė ir laikina migracija, taip pat kitas priemonės, kurios kuo labiau sumažintų neigiamą ir padidintų teigiamą aukštos kvalifikacijos darbuotojų migracijos poveikį besivystančioms šalims, pakeičiant „protų nutekėjimą“ „protų įtekėjimu“;
- (42) valstybės narės turėtų turėti galimybę darbdaviams taikyti supaprastintą procedūrą. Ta procedūra pagal šią direktyvą turėtų suteikti galimybę pripažintiems darbdaviams pasinaudoti supaprastintosiomis procedūromis ir priėmimo sąlygomis. Tačiau valstybės narės turėtų įtraukti pakankamas apsaugos priemones nuo piktnaudžiavimo. Laikantis proporcingumo principo, tomis apsaugos priemonėmis privaloma atsižvelgti į nusizengimo sunkumą ir pobūdį. Jeigu atnaujinant ES mėlynąją kortelę darbdavys nebėra pripažįstamas, tos ES mėlynosios kortelės galiojimą pratęsimui turėtų būti taikomos įprastos priėmimo sąlygos, nebent atitinkamas trečiosios šalies pilietis būtų įdarbinamas kito pripažinto darbdavio;
- (43) siekiant užtikrinti, kad priėmimo kriterijai vis dar tebėra tenkinami, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama reikalauti, kad per pirmuosius 12 teisėto ES mėlynosios kortelės turėtojo darbo mėnesių kompetentingoms institucijoms būtų pranešama apie darbdavio pasikeitimą ar kitus svarbius pasikeitimus, o kompetentingos institucijos atliktų padėties darbo rinkoje patikrą. Po to 12 mėnesių laikotarpio valstybės narės ES mėlynosios kortelės turėtojų turėtų galėti reikalauti tik pranešti kompetentingoms institucijoms apie darbdavio pasikeitimą arba pasikeitimą, kuris turi įtakos šiai Direktyva nustatytų priėmimo kriterijų įvykdymui, įskaitant, kai būtina, naują darbo sutartį. Padėtis darbo rinkos neturėtų būti tikrinama. Valstybių narių atliekamas vertinimas turėtų apsiriboti pasikeitusių elementų vertinimu;

⁽¹⁴⁾ 2002 m. birželio 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1030/2002, nustatantis vienodą leidimų apsigyventi trečiųjų šalių piliečiams formą (OL L 157, 2002 6 15, p. 1).

⁽¹⁵⁾ 2003 m. lapkričio 25 d. Tarybos direktyva 2003/109/EB dėl trečiųjų valstybių piliečių, kurie yra ilgalaikiai gyventojai, statuso (OL L 16, 2004 1 23, p. 44).

- (44) siekiant skatinti inovatyvų verslumą, pagal šią direktyvą priimtiems trečiųjų šalių piliečiams valstybės narės turėtų galėti sudaryti galimybę vykdyti savarankišką veiklą lygiagrečiai su veikla, vykdoma pagal šią direktyvą, nepaveikiant jų, kaip ES melyniosios kortelės turėtojų, teisės gyventi šalyje. Tai turėtų nedaryti poveikio tęstinei pareigai tenkinti priėmimo pagal šią direktyvą sąlygas, todėl ES melyniosios kortelės turėtojas turėtų ir toliau dirbti aukštos kvalifikacijos darbą. Valstybės narės turėtų turėti galimybę savo nacionalinėje teisėje nustatyti teisės užsiimti savarankiška veikla sąlygas. Valstybės narės taip pat turėtų turėti teisę apriboti leidžiamos savarankiškos veiklos mastą. Valstybės narės turėtų suteikti ES melyniosios kortelės turėtojams galimybę užsiimti savarankiška veikla ne mažiau palankiomis sąlygomis nei numatytos pagal esamas nacionalines sistemas. Bet kokios pajamos, gautos iš savarankiškos veiklos, neturėtų būti panaudotos darbo užmokesčio ribai, nustatyta, kad asmuo atitiktų ES melyniosios kortelės turėtojo sąlygas, pasiekti;
- (45) siekiant padidinti ES melyniosios kortelės turėtojo indėlį dėl aukštos profesinės kvalifikacijos, valstybės narės taip pat turėtų galėti savo nacionalinėje teisėje nustatyti nuostatas, pagal kurias ES melyniosios kortelės turėtojams būtų leidžiama užsiimti kita papildoma profesine veikla, kuri nėra jų pagrindinė kaip ES melyniosios kortelės turėtojų veikla. Bet kokios pajamos, gautos iš tos profesinės veiklos, neturėtų būti panaudotos darbo užmokesčio ribai, nustatyta, kad asmuo atitiktų ES melyniosios kortelės turėtojo sąlygas, pasiekti;
- (46) vienodas požiūris į ES melyniosios kortelės turėtojus turėtų būti taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 ⁽¹⁶⁾ 3 straipsnyje išvardytose socialinės apsaugos srityse. Šia direktyva nėra derinami valstybių narių socialinės apsaugos teisės aktai. Pagal ją vienodo požiūrio principas socialinės apsaugos srityje taikomas tik tiems trečiųjų šalių piliečiams, kurie patenka į jos taikymo sritį;
- (47) judumo tarp valstybių narių atveju taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1231/2010 ⁽¹⁷⁾. Judiems ES melyniosios kortelės turėtojams šia direktyva turėtų būti suteikiama ne daugiau teisių nei jau numatyta pagal galiojančią Sąjungos socialinės apsaugos srities teisę trečiųjų šalių piliečiams, kurie susiję su daugiau nei viena valstybe nare;
- (48) trečiosios šalies piliečio kitoje valstybėje narėje įgyta profesinė kvalifikacija turėtų būti pripažįstama tomis pačiomis sąlygomis, kokios taikomos Sąjungos piliečiams. Turėtų būti atsižvelgta į kvalifikaciją, įgytą trečiojoje šalyje, laikantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/36/EB ⁽¹⁸⁾. Šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis pagal nacionalinę teisę nustatytiems sąlygoms verstis reglamentuojamosiomis profesijomis. Ja neturėtų būti užkertamas kelias valstybei narei toliau taikyti nacionalinius galimybės įsidarbinti apribojimus, kai tokia darbo veikla apima bent retkarčiais dalyvavimą vykdančias viešosios valdžios funkcijas ir atsakomybę už bendrųjų valstybės interesų apsaugą, arba toliau taikyti nacionalines taisykles dėl veiklos, kuria leidžiama užsiimti tik tos valstybės narės piliečiams, Sąjungos piliečiams ar kitos šalies, priklausančios Europos ekonominei erdvei, piliečiams (toliau – EEE pilietis), įskaitant judumo į kitas valstybes nares atvejais, jei tokie ribojimai ar taisyklės galiojo šios direktyvos įsigaliojimo metu;
- (49) teisės, kurias asmuo, kuriam suteikta tarptautinė apsauga, įgijo kaip ES melyniosios kortelės turėtojas, turėtų nedaryti poveikio teisėms, kuriomis tas asmuo naudojasi pagal Direktyvą 2011/95/ES ir 1951 m. liepos 28 d. Konvenciją dėl pabėgėlių statuso su pakeitimais, padarytais 1967 m. sausio 31 d. Niujorko protokolu (toliau – Ženevos konvencija) valstybėje narėje, kuri suteikė tarptautinę apsaugą. Siekiant išvengti taisyklių kolizijos, toje valstybėje narėje šios direktyvos nuostatos dėl vienodo požiūrio ir šeimos susijungimo turėtų būti netaikomos. Asmenys, kuriems suteikta tarptautinė apsauga vienoje valstybėje narėje ir kurie yra ES melyniosios kortelės turėtojai kitoje valstybėje narėje, turėtų naudotis tomis pačiomis teisėmis kaip bet kuris kitas ES melyniosios kortelės turėtojas pastarojoje valstybėje narėje, įskaitant vienodą požiūrį, kokias turi gyvenamosios vietos valstybės narės piliečiai, ir teisėmis į šeimos susijungimą. Asmens, kuriam suteikta tarptautinė apsauga, statusas nepriklauso nuo to, ar asmuo, kuriam suteikta tarptautinė apsauga, taip pat yra ES melyniosios kortelės turėtojas arba nuo tos ES melyniosios kortelės galiojimo;

⁽¹⁶⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 166, 2004 4 30, p. 1).

⁽¹⁷⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1231/2010, kuriuo išplečiamas Reglamento (EB) Nr. 883/2004 ir Reglamento (EB) Nr. 987/2009 taikymas trečiųjų šalių piliečiams, kuriems tie reglamentai dar netaikomi tik dėl jų pilietybės (OL L 344, 2010 12 29, p. 1).

⁽¹⁸⁾ 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo (OL L 255, 2005 9 30, p. 22).

- (50) palankios sąlygos šeimos susijungimui ir sutuoktinių galimybei įsidarbinti turėtų būti vienas svarbiausių šios direktyvos elementų, siekiant labiau pritraukti aukštos kvalifikacijos darbuotojus iš trečiųjų šalių. Norint pasiekti šį tikslą, reikėtų numatyti specialias nukrypti nuo Direktyvos 2003/86/EB, kuri taikoma pirmojoje ir antrojoje gyvenamosios vietos valstybėje narėje, leidžiančias nuostatas. Valstybės narės turėtų galėti apriboti savarankiškai dirbančių asmenų veiklą, kuria užsiimti gali sutuoktiniai, apimti tomis pačiomis sąlygomis, kurios taikomos ES mėlynosios kortelės turėtojams. Prieš leidžiant šeimai susijungti turėtų būti netaikomos, su integracija ar laukimo laikotarpiais susijusios sąlygos, nes tikėtina, kad aukštos kvalifikacijos darbuotojai ir jų šeimos nariai turės palankias pradines sąlygas integruotis į priimančiąją bendruomenę. Siekiant palengvinti greitą aukštos kvalifikacijos darbuotojų atvykimą, leidimai gyventi šalyje jų šeimos nariams turėtų būti išduodami tuo pat metu kaip ir ES mėlynoji kortelė, jeigu yra įvykdomos atitinkamos sąlygos ir prašymai buvo pateikti vienu metu;
- (51) siekiant pritraukti aukštos kvalifikacijos darbuotojus iš trečiųjų šalių ir skatinti jų tęstinį buvimą Sąjungoje, kartu sudarant sąlygas judumui Sąjungoje ir apykaitinei migracijai, turėtų būti numatytos nuo Direktyvos 2003/109/EB nukrypti leidžiančios nuostatos. ES mėlynosios kortelės turėtojams, kurie pasinaudojo judėjimo galimybe iš vienos valstybės narės į kitą, turėtų būti sudarytos palankesnės sąlygos gauti ES ilgalaikio gyventojų statusą valstybėje narėje, visų pirma suteikiant jiems galimybę susumuoti gyvenimo skirtingose valstybėse narėse laikotarpius, su sąlyga, kad jie gali įrodyti teisėtą ir nepertraukiamo gyvenimo metų skaičių, kurį pagal Direktyvos 2003/109/EB 4 straipsnio 1 dalį reikalaujama sukaupiti kaip ES mėlynosios kortelės turėtojui, nacionalinio leidimo dirbti aukštos kvalifikacijos darbą, studento ar tyrėjo leidimo pagal Direktyvą (ES) 2016/801 turėtojui arba kaip asmenys, kuriems suteikta tarptautinė apsauga. Jie taip pat turėtų įrodyti, kad iki pat atitinkamo prašymo pateikimo dvejus metus teisėtą ir nepertraukiamo gyvenimo valstybės narės, kurioje pateiktas prašymas suteikti ES ilgalaikio gyventojų statusą valstybėje narėje, teritorijoje kaip ES mėlynosios kortelės turėtojais. Kaip numatyta Direktyvoje 2003/109/EB, apskaičiuojant penkerių metų teisėtą ir nuolatinio gyvenimo trukmę valstybėse narėse, kai apskaičiuojant nepertraukiamo gyvenimo šalyje trukmę atsižvelgiama į gyvenimo studijų tikslais laikotarpius, leidžiama atsižvelgti tik į pusę gyvenimo studijų tikslais laikotarpių;
- (52) siekiant skatinti aukštos kvalifikacijos darbuotojų iš trečiųjų šalių judumą tarp Sąjungos ir jų kilmės šalių, reikėtų numatyti nukrypti nuo Direktyvos 2003/109/EB leidžiančias nuostatas, kad būtų galima numatyti ilgesnius nebuvimo šalyje laikotarpius nei numatytieji toje direktyvoje aukštos kvalifikacijos trečiosios šalies darbuotojams įgijus ES ilgalaikio gyventojų statusą valstybėje narėje;
- (53) aukštos kvalifikacijos darbuotojų iš trečiųjų šalių profesinis ir geografinis judumas turėtų būti pripažįstamas kaip svarbus darbo rinkos veiksmingumo Sąjungoje didinimo, kvalifikuotų darbuotojų trūkumo problemos sprendimo ir regioninių skirtumų kompensavimo veiksnys. Reikėtų lengvinti judumą Sąjungoje;
- (54) šia direktyva nedaromas poveikis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvų 96/71/EB ⁽¹⁹⁾ ir 2014/67/ES ⁽²⁰⁾ nuostatoms;
- (55) esamas teisinis netikrumas, susijęs su aukštos kvalifikacijos darbuotojų iš trečiųjų šalių verslo kelionėmis, turėtų būti išspręstas apibrėžiant verslo kelionių sąvoką ir nustatant veiklos, kuri visose valstybėse narėse visais atvejais būtų laikoma verslo veikla, sąrašą. Ta veikla tiesiogiai sietina su darbdavio interesais pirmojoje valstybėje narėje ir turėtų būti susijusi su ES mėlynosios kortelės turėtojo pareigomis dirbant darbą, dėl kurio buvo išduota ES mėlynoji kortelė. Antrosioms valstybėms narėms turėtų būti neleidžiama reikalauti iš verslo veikla užsiimančių ES mėlynosios kortelės turėtojų vizos, darbo leidimo ar kokio nors kito leidimo. Jeigu ES mėlynoji kortelė yra išduota valstybės narės, kuri taiko ne visą Šengeno *acquis*, šios kortelės turėtojas turėtų turėti teisę atvykti į vieną ar kelias antrąsias valstybes nares ir ten būti verslo veiklos tikslu ne ilgiau kaip 90 dienų per bet kurį 180 dienų laikotarpį;

⁽¹⁹⁾ 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje (OL L 18, 1997 1 21, p. 1).

⁽²⁰⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/67/ES dėl Direktyvos 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje vykdymo užtikrinimo ir kuria iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacinę sistemą (IMI reglamentas) (OL L 159, 2014 5 28, p. 11).

- (56) ES mėlynosios kortelės turėtojams turėtų būti leidžiama judėti į antrąją valstybę narę supaprastintomis sąlygomis, jeigu jie ketina prašyti išduoti naują ES mėlynąją kortelę esamos darbo sutarties ar įpareigojančio darbo pasiūlymo pagrindu. Antrosioms valstybėms narėms neturėtų būti leidžiama reikalauti, kad ES mėlynosios kortelės turėtojai turėtų koki nors kitą leidimą nei pirmosios valstybės narės išduotos ES mėlynosios kortelės. Kai tik ES mėlynosios kortelės turėtojas per šioje direktyvoje nustatytą terminą pateikia išsamų prašymą išduoti naują ES mėlynąją kortelę antrojoje valstybėje narėje, ta valstybė narė turėtų galėti leisti ES mėlynosios kortelės turėtojui pradėti dirbti. ES mėlynosios kortelės turėtojai turėtų turėti teisę pradėti dirbti ne vėliau kaip per 30 dienų po prašymo dėl ES mėlynosios kortelės pateikimo. Judumas turėtų būti grindžiamas paklausa, todėl antrojoje valstybėje narėje visuomet reikėtų reikalauti darbo sutarties, turėtų būti tenkinamos visos sąlygos pagal taikytiną teisę arba sąlygos, kurios yra išdėstytos kolektyvinėse sutartyse ar nusistovėjusios praktikoje atitinkamose profesinėse srityse, o darbo užmokestis turėtų tenkinti antrosios valstybės narės pagal šią direktyvą nustatytą ribą;
- (57) jei ES mėlynosios kortelės turėtojai ketina teikti prašymą išduoti ES mėlynąją kortelę antrojoje valstybėje narėje, kad galėtų verstis reglamentuojamąja profesija, jų profesinės kvalifikacijos turėtų būti pripažįstamos taip pat, kaip ir laisvo judėjimo teise besinaudojančių Sąjungos piliečių, pagal Direktyvą 2005/36/EB ir kitą taikytiną Sąjungos ir nacionalinę teisę;
- (58) nors šioje direktyvoje numatytos tam tikros specialios taisyklės, susijusios su atvykimu į antrąją valstybę narę ir buvimu joje verslo veiklos tikslu, taip pat su judėjimu į antrąją valstybę narę siekiant jos teritorijoje apsigyventi ir dirbti pagal ES mėlynosios kortelės sistemą, taikomos visos kitos atitinkamose Šengeno *acquis* nuostatose nustatytos taisyklės, kuriomis reglamentuojamas asmenų judėjimas per sienas;
- (59) jeigu ES mėlynoji kortelė yra išduota valstybės narės, kuri taiko ne visą Šengeno *acquis*, ir ES mėlynosios kortelės turėtojas šioje direktyvoje numatytais judumo atvejais kerta išorės sieną, kaip tai suprantama Reglamente (ES) 2016/399, judėdamas į antrosios valstybės narės teritoriją, ta valstybė narė turėtų turėti teisę reikalauti įrodymų, kad ES mėlynosios kortelės turėtojas atvyksta į jos teritoriją arba verslo veiklos tikslu, arba siekdamas joje apsigyventi ir dirbti pagal ES mėlynosios kortelės sistemą darbo sutarties ar įpareigojančio darbo pasiūlymo pagrindu. Jeigu judama siekiant vykdyti verslo veiklą, toji valstybė narė turėtų galėti reikalauti buvimo verslo tikslu įrodymų, pavyzdžiui, kvietimų, atvykimo bilietų arba dokumentų, kuriuose apibūdinama atitinkamos bendrovės verslo veikla ir ES mėlynosios kortelės turėtojo užimamos pareigos toje bendrovėje;
- (60) jeigu ES mėlynosios kortelės turėtojas vyksta į antrąją valstybę narę norėdamas pateikti prašymą išduoti ES mėlynąją kortelę ir yra lydimas šeimos narių, ta valstybė narė turėtų galėti reikalauti tų šeimos narių pateikti savo leidimus gyventi šalyje, kurie buvo išduoti pirmojoje valstybėje narėje. Be to, išorės sienos kirtimo atvejais, kaip tai suprantama Reglamente (ES) 2016/399, valstybės narės, kurios taiko visą Šengeno *acquis*, turėtų patikrinti duomenis Šengeno informacinėje sistemoje ir neleisti atvykti asmenims, dėl kurių minėtoje sistemoje yra paskelbtas perspėjimas dėl neleidimo atvykti ar būti šalyje, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1987/2006 ⁽²¹⁾, arba pareikšti prieštaravimą dėl tokių asmenų judumo;
- (61) jeigu ES mėlynosios kortelės turėtojas, kuris į antrąją valstybę narę juda pirmosios valstybės narės išduotos ES mėlynosios kortelės pagrindu, o antroji valstybė narė atmeta to ES mėlynosios kortelės turėtojo prašymą naujai ES mėlynajai kortelei, antrajai valstybei narei šia direktyva turėtų būti leidžiama reikalauti, kad ES mėlynosios kortelės turėtojas išvyktų iš jos teritorijos. Jeigu ES mėlynosios kortelės turėtojas tebeturi pirmosios valstybės narės išduotą galiojančią ES mėlynąją kortelę, antroji valstybė narė turėtų galėti reikalauti, kad tas ES mėlynosios kortelės turėtojas grįžtų į pirmąją valstybę narę pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/115/EB ⁽²²⁾. Jeigu pirmosios valstybės narės išduota ES mėlynoji kortelė yra panaikinama arba jos galiojimas baigiasi prašymo nagrinėjimo metu,

⁽²¹⁾ 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1987/2006 dėl antrosios kartos Šengeno informacinės sistemos (SIS II) sukūrimo, veikimo ir naudojimo (OL L 381, 2006 12 28, p. 4).

⁽²²⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/115/EB dėl bendrų nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių grąžinimo standartų ir tvarkos valstybėse narėse (OL L 348, 2008 12 24, p. 98).

antroji valstybė narė turėtų turėti galimybę arba nuspręsti grąžinti ES mėlynosios kortelės turėtoją į trečiąją šalį, laikantis Direktyvos 2008/115/EB, arba paprašyti pirmosios valstybės narės leisti ES mėlynosios kortelės turėtojų pakartotinai atvykti į jos teritoriją netaikant nereikalingų formalumų ar nedelsiant. Pastaruoju atveju pirmoji valstybė narė turėtų išduoti ES mėlynosios kortelės turėtojų dokumentą, leidžiantį pakartotinai atvykti į jos teritoriją;

- (62) asmenų, kuriems suteikta tarptautinė apsauga, gyvenimo e tikslais būtina užtikrinti, kad kai tokie asmenys juda į kitą valstybę narę nei valstybė narė, kuri jiems suteikė tarptautinę apsaugą, kita valstybė narė būtų informuota apie atitinkamų asmenų tarptautinės apsaugos suteikimo aplinkybes, kad būtų galima vykdyti su negrąžinimo principu susijusias pareigas;
- (63) jeigu valstybė narė ketina išsiųsti ES mėlynąją kortelę joje gavusį asmenį, kuriam suteikta tarptautinė apsauga kitoje valstybėje narėje, tam asmeniui turėtų būti taikoma apsauga nuo negrąžinimo pagal Direktyvą 2011/95/ES ir pagal Ženevos konvencijos 33 straipsnį;
- (64) jeigu asmenį, kuriam suteikta tarptautinė apsauga, pagal Direktyvą 2011/95/ES leidžiama išsiųsti už ES ribų, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad iš atitinkamų šaltinių, įskaitant, kai tinkama, valstybę narę, kuri yra suteikusi tarptautinę apsaugą, būtų gauta ir nuodugniai įvertinta visa informacija, siekiant užtikrinti, kad sprendimas tą asmenį, kuriam suteikta tarptautinė apsauga, išsiųsti atitiktų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 4 straipsnį;
- (65) šios direktyvos įgyvendinimui stebėti reikėtų numatyti konkrečias duomenų teikimo nuostatas, siekiant nustatyti ir galbūt atsverti galimą jos poveikį, susijusį su protų nutekėjimu besivystančiose šalyse, ir išvengti protų švaistymo;
- (66) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. nustatyti specialią priėmimo tvarką ir patvirtinti atvykimo bei gyvenimo šalyje sąlygas, taikomas trečiųjų šalių piliečiams aukštos kvalifikacijos darbo tikslu ir jų šeimos nariams, ir su jais susijusias įsisteigimo teises, valstybės narės negali deramai pasiekti, ypač kiek tai susiję su judumo tarp valstybių narių užtikrinimu ir aiškių bendrų priėmimo kriterijų taikymu visose valstybėse narėse, kad būtų geriau pasinaudota bendru ES patrauklumu, o dėl jų masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutarties) 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (67) šia direktyva gerbiama pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažintų Chartijoje, pagal ES sutarties 6 straipsnį;
- (68) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų valstybės narės įsipareigojo pagrindais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (69) pagal ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šią direktyvą ir ji nėra jai privaloma ar taikoma;
- (70) pagal ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 1 bei 2 straipsnius ir 4a straipsnio 1 dalį ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui, Airija nedalyvauja priimant šią direktyvą ir ji nėra jai privaloma ar taikoma;
- (71) todėl Direktyva 2009/50/EB turėtų būti panaikinta,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatoma:

- a) trečiųjų šalių piliečių, siekiančių dirbti aukštos kvalifikacijos darbą, ir jų šeimos narių atvykimo į valstybių narių teritoriją ir gyvenimo joje ilgesnį nei trijų mėnesių laikotarpį sąlygos ir teisės;
- b) a punkte nurodytų trečiųjų šalių piliečių ir jų šeimos narių atvykimo ir gyvenimo kitose valstybėse narėse nei valstybė narė, kuri pirmoji suteikė ES mėlynąją kortelę, sąlygos ir teisės.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje:

- 1) trečiosios šalies pilietis – asmuo, kuris nėra Sąjungos pilietis, kaip tai suprantama SESV 20 straipsnio 1 dalyje;
- 2) aukštos kvalifikacijos darbas – įdarbinimas asmens:
 - a) kuris atitinkamoje valstybėje narėje kaip darbuotojas yra apsaugotas pagal nacionalinę darbo teisę arba nacionalinę praktiką, neatsižvelgiant į teisinius santykius, kad galėtų dirbti realų ir faktinį darbą kito asmens naudai arba jam vadovaujant;
 - b) kuriam už tą darbą mokamas atlyginimas ir
 - c) kuris turi reikiamą aukštą profesinę kvalifikaciją;
- 3) ES mėlynoji kortelė – leidimas gyventi šalyje su įrašu „ES mėlynoji kortelė“, suteikiantis jos turėtojui teisę gyventi ir dirbti valstybės narės teritorijoje laikantis šioje direktyvoje nustatytų sąlygų;
- 4) pirmoji valstybė narė – valstybė narė, kuri pirmoji išduoda trečiosios šalies piliečiui ES mėlynąją kortelę;
- 5) antroji valstybė narė – valstybė narė, kurioje ES mėlynosios kortelės turėtojas ketina naudotis ar naudojasi judumo teise, kaip tai suprantama šioje direktyvoje, ir kuri nėra pirmoji valstybė narė;
- 6) šeimos nariai – trečiųjų šalių piliečiai, kurie yra šeimos nariai, kaip nurodyta Direktyvos 2003/86/EB 4 straipsnio 1 dalyje;
- 7) aukšta profesinė kvalifikacija – kvalifikacija, kurią patvirtina aukštojo mokslo kvalifikacijos įrodymas arba aukšto lygio profesiniai įgūdžiai;
- 8) aukštojo mokslo kvalifikacija – diplomas, pažymėjimas ar kitas formalios kvalifikacijos įrodymas, kurį išdavė kompetentinga institucija ir kuriuo patvirtinama, kad sėkmingai baigta aukštojo mokslo ar lygiavertė tretinio mokslo programa, t. y. kursai, organizuojami švietimo įstaigos, kurią valstybė, kurioje ji yra, yra pripažinusi aukštojo mokslo įstaiga ar lygiavertę tretinio lavinimo institucija, jeigu studijos šiai kvalifikacijai įgyti truko ne trumpiau kaip trejus metus ir atitinka bent 2011 m. ISCED 6 lygį arba, kai tinkama, EKS 6 lygį pagal nacionalinę teisę;

- 9) aukšto lygio profesiniai igūdžiai:
- a) I priede išvardytų profesijų atveju – žinios, igūdžiai ir kompetencijos, kuriuos patvirtina aukštojo mokslo kvalifikacijai prilyginamo lygmens profesinė patirtis ir kurie yra aktualūs darbo sutartyje ar įpareigojančiame darbo pasiūlyme nurodytai profesijai ar sektoriui ir kurie buvo įgyti per I priede kiekvienai atitinkamai profesijai nustatytą trukmę;
 - b) kitų profesijų atveju, tik jeigu tai numatyta nacionalinėje teisėje ar nacionalinėse procedūrose – žinios, igūdžiai ir kompetencijos, kuriuos patvirtina ne trumpesnė kaip penkerių metų aukštojo mokslo kvalifikacijai prilyginamo lygmens profesinė patirtis ir kurie yra aktualūs darbo sutartyje ar įpareigojančiame darbo pasiūlyme nurodytai profesijai ar sektoriui;
- 10) profesinė patirtis – faktinis ir teisėtas atitinkamos profesinės veiklos vykdymas;
- 11) reglamentuojamoji profesija – reglamentuojama profesija, kaip tai suprantama Direktyvos 2005/36/EB 3 straipsnio 1 dalies a punkte;
- 12) nereglamentuojamoji profesija – profesija, kuri nėra reglamentuojamoji profesija;
- 13) verslo veikla – laikina veikla, tiesiogiai susijusi su darbdavio verslo interesais ir profesinėmis ES mėlynosios kortelės turėtojo pareigomis, grindžiama darbo sutartimi pirmojoje valstybėje narėje, įskaitant dalyvavimą vidaus ar išorės verslo susitikimuose, konferencijose ar seminaruose, derybose dėl verslo sandorių, pardavimo arba rinkodaros veiklą, verslo galimybių tyrimą arba dalyvavimą mokymuose ir mokymąsi;
- 14) tarptautinė apsauga – tarptautinė apsauga kaip tai suprantama Direktyvos 2011/95/ES 2 straipsnio a punkte.

3 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma trečiųjų šalių piliečiams, kurie pateikia prašymą priimti juos į valstybės narės teritoriją arba kurie buvo į ją priimti aukštos kvalifikacijos darbo tikslu pagal šią direktyvą.
2. Ši direktyva netaikoma trečiųjų šalių piliečiams:
 - a) kurie siekia tarptautinės apsaugos ir laukia sprendimo dėl jų statuso arba kuriems valstybėje narėje pagal Tarybos direktyvą 2001/55/EB ⁽²³⁾ suteikta laikinoji apsauga;
 - b) kurie siekia apsaugos pagal valstybės narės nacionalinę teisę, tarptautinius išipareigojimus arba praktiką ir laukia sprendimo dėl savo statuso arba kuriems apsauga taikoma pagal valstybės narės nacionalinę teisę, tarptautinius išipareigojimus ar praktiką;
 - c) kurie pateikia prašymą leisti gyventi valstybėje narėje kaip tyrėjams, kaip tai suprantama Direktyvoje (ES) 2016/801, mokslinių tyrimų projektui vykdyti;
 - d) kuriems suteiktas ES ilgalaikio gyventojo statusas valstybėje narėje pagal Direktyvą 2003/109/EB ir kurie naudojami teise gyventi kitoje valstybėje narėje, kad galėtų vykdyti ekonominę veiklą kaip samdomieji darbuotojai arba savarankiškai dirbantys asmenys;
 - e) kurie atvyksta į valstybę narę pagal išipareigojimus, numatytus tarptautiniame susitarime dėl tam tikrų kategorijų su prekyba ir investicijomis susijusių fizinių asmenų atvykimo ir laikino buvimo palengvinimo, išskyrus trečiųjų šalių piliečius, priimtus į valstybės narės teritoriją kaip bendrovių viduje perkelti asmenys pagal Direktyvą 2014/66/ES;
 - f) kurių išsiuntimas buvo sustabdytas dėl faktinių ar teisinių priežasčių;

⁽²³⁾ 2001 m. liepos 20 d. Tarybos direktyva 2001/55/EB dėl minimalių normų, suteikiant perkeltiesiems asmenims laikiną apsaugą esant masiniam srautui, ir dėl priemonių, skatinančių valstybių narių tarpusavio pastangų priimant tokius asmenis ir atsakant už tokio veiksmo padarinius pusiausvyrą (OL L 212, 2001 8 7, p. 12).

- g) kuriems taikoma Direktyva 96/71/EB, jų komandiravimo į atitinkamos valstybės narės teritoriją trukmei ar
- h) kurie pagal Sąjungos bei valstybių narių ir trečiųjų šalių susitarimus kaip tų trečiųjų šalių piliečiai naudojami laisvo judėjimo teisėmis, lygiavertėmis Sąjungos piliečių teisėms.

3. Ši direktyva nedaro poveikio valstybių narių teisei išduoti kitus nei ES mėlynoji kortelė leidimus gyventi šalyje aukštos kvalifikacijos darbo tikslu. Tokie leidimai gyventi šalyje nesuteikia teisės gyventi kitose valstybėse narėse, kaip numatyta šioje direktyvoje.

4 straipsnis

Palankesnės nuostatos

1. Ši direktyva nedaro poveikio palankesnėms nuostatomis, nustatytoms:
 - a) Sąjungos teisėje, įskaitant dvišalius ar daugiašalius susitarimus, sudarytus tarp Sąjungos ar Sąjungos bei valstybių narių ir vienos ar daugiau trečiųjų šalių, ir
 - b) dvišaliuose ar daugiašaliuose susitarimuose, sudarytuose tarp vienos ar daugiau valstybių narių ir vienos ar daugiau trečiųjų šalių.
2. Ši direktyva nedaro poveikio valstybių narių teisei priimti ar toliau taikyti palankesnes nuostatas 8 straipsnio 5 dalies, 11 straipsnio, 15 straipsnio 4 dalies, 16 ir 17 straipsnių ir 18 straipsnio 4 dalies atžvilgiu.

II SKYRIUS

PRIĖMIMO, ATMETIMO IR PANAIKINIMO KRITERIJAI

5 straipsnis

Priėmimo kriterijai

1. Kalbant apie trečiosios šalies piliečio priėmimą pagal šią direktyvą, ES mėlynosios kortelės prašytojas turi:
 - a) pateikti galiojančią darbo sutartį arba, kaip numatyta nacionalinėje teisėje, įpareigojantį darbo pasiūlymą ne trumpesiam kaip šešių mėnesių laikotarpiui dirbti aukštos kvalifikacijos darbą atitinkamoje valstybėje narėje;
 - b) nereglamentuojamųjų profesijų atveju – pateikti dokumentus, patvirtinančius atitinkamą aukštą profesinę kvalifikaciją, susijusią su atliktinu darbu;
 - c) reglamentuojamųjų profesijų atveju – pateikti dokumentus, patvirtinančius, kad jis tenkina nacionalinėje teisėje nustatytas sąlygas ES piliečiams užsiimti reglamentuojamąja profesija, nurodyta darbo sutartyje arba įpareigojančiame darbo pasiūlyme pagal nacionalinę teisę;
 - d) pateikti galiojančią kelionės dokumentą, kaip nustatyta nacionalinėje teisėje, ir, jei reikia, prašymą išduoti vizą, galiojančią vizą arba, kai taikytina, galiojančią leidimą gyventi šalyje arba galiojančią ilgalaikę vizą;
 - e) pateikti įrodymą, kad yra draustas sveikatos draudimu arba, jei tai numatyta nacionalinėje teisėje, pateikė prašymą būti apdraustas sveikatos draudimu, dengiančiu visas rizikos rūšis, kurias paprastai dengia atitinkamos valstybės narės piliečių draudimas, tiems laikotarpiams, kai draudimo apsauga ar atitinkama teisė gauti išmokas ryšium su darbo sutartimi ar pagal ją yra nenumatytos.
2. Valstybės narės reikalauja, kad būtų tenkinamos sąlygos, nustatytos taikytinoje teisėje, kolektyviniuose susitarimuose ar praktikoje dėl aukštos kvalifikacijos darbo atitinkamose profesinėse srityse.

3. Be 1 ir 2 dalyse nustatytų reikalavimų, metinis bruto darbo užmokestis, gaunamas pagal darbo sutartyje arba įpareigojančiame darbo pasiūlyme nurodytą mėnesinį arba metinį darbo užmokestį, turi būti ne žemesnis nei darbo užmokesčio riba, kurią šiuo tikslu yra nustatiusi ir paskelbusi atitinkama valstybės narė.

Atitinkama valstybė narė nustato pirmoje pastraipoje nurodytą darbo užmokesčio ribą pasikonsultavusi su socialiniais partneriais pagal nacionalinę praktiką. Ji turi bent 1,0 karto, tačiau ne daugiau kaip 1,6 karto viršyti vidutinį metinį bruto darbo užmokestį atitinkamoje valstybėje narėje.

4. Nukrypstant nuo 3 dalies, kalbant apie profesijas, kuriose esama ypač didelio darbuotojų iš trečiųjų šalių poreikio ir kurios priskiriamos ISCO pagrindinėms 1 ir 2 grupėms, valstybė narė gali taikyti apatinę darbo užmokesčio ribą, kuri sudaro ne mažiau kaip 80 % pagal 3 dalį tos valstybės narės nustatytos darbo užmokesčio ribos, su sąlyga, kad apatinė darbo užmokesčio riba yra ne daugiau kaip 1,0 karto mažesnė už vidutinį metinį bruto darbo užmokestį toje valstybėje narėje.

5. Nukrypstant nuo 3 dalies, kalbant apie trečiųjų šalių piliečius, kurie aukštojo mokslo kvalifikaciją iki prašymo išduoti ES mėlynąją kortelę pateikimo dienos įgijo ne anksčiau nei prieš trejus metus, valstybė narė gali taikyti apatinę darbo užmokesčio ribą, kuri sudaro ne mažiau kaip 80 % pagal 3 dalį tos valstybės narės nustatytos darbo užmokesčio ribos, su sąlyga, kad apatinė darbo užmokesčio riba yra ne daugiau kaip 1,0 karto mažesnė už vidutinį metinį bruto darbo užmokestį atitinkamoje valstybėje narėje.

Kai per trejų metų laikotarpį išduotos ES mėlynosios kortelės galiojimas pratęsimas, toliau taikoma pirmoje pastraipoje nurodyta darbo užmokesčio riba, jeigu:

- a) pradinis trejų metų laikotarpis dar nėra pasibaigęs arba
- b) 24 mėnesių laikotarpis po pirmosios ES mėlynosios kortelės išdavimo dar nėra pasibaigęs.

6. Jei prašymas išduoti ES mėlynąją kortelę susijęs su trečiosios šalies piliečiu, kuris turi nacionalinį leidimą gyventi šalyje aukštos kvalifikacijos darbo tikslu, išduotą tos pačios valstybės narės, ta valstybė narė:

- a) nereikalauja, kad prašytojas pateiktų 1 dalies b ar c punkte nurodytus dokumentus, jeigu atitinkama aukšta profesinė kvalifikacija jau buvo patikrinta prašymo išduoti nacionalinį leidimą gyventi šalyje kontekste;
- b) nereikalauja, kad prašytojas pateiktų šio straipsnio 1 dalies e punkte numatytus įrodymus, nebent prašymas pateikiamas darbo pasikeitimo kontekste – tokiu atveju atitinkamai taikomas 15 straipsnis, ir
- c) netaiko 7 straipsnio 2 dalies a punkto, nebent prašymas pateikiamas darbo pasikeitimo kontekste – tokiu atveju atitinkamai taikomas 15 straipsnis.

7. Valstybės narės gali reikalauti, kad atitinkamas trečiosios šalies pilietis nurodytų savo adresą jų teritorijoje.

Jei pagal valstybės narės teisę reikalaujama nurodyti adresą jau prašymo pateikimo metu, tačiau atitinkamas trečiosios šalies pilietis savo būsimo adreso dar nežino, valstybės narės tenkina laikinas adresas. Tokiais atvejais trečiosios šalies pilietis savo nuolatinį adresą turi nurodyti ne vėliau kaip išduodant ES mėlynąją kortelę pagal 9 straipsnį.

6 straipsnis

Priimamų asmenų skaičius

Ši direktyva nedaro poveikio valstybių narių teisei nustatyti priimamų trečiųjų šalių piliečių skaičių pagal SESV 79 straipsnio 5 dalį.

7 straipsnis

Prašymo išduoti ES mėlynąją kortelę atmetimo pagrindai

1. Valstybė narė atmeta prašymą išduoti ES mėlynąją kortelę, jeigu:
 - a) nesilaikoma 5 straipsnio;
 - b) pateikti dokumentai buvo gauti apgaule, yra suklastoti arba padirbti;
 - c) laikoma, kad atitinkamas trečiosios šalies pilietis kelia grėsmę viešajai tvarkai, visuomenės saugumui ar visuomenės sveikatai; arba
 - d) darbdavys savo verslą įsteigė arba vykdo veiklą iš principo turėdamas tikslą palengvinti trečiųjų šalių piliečių atvykimą.
2. Valstybė narė gali atmesti prašymą išduoti ES mėlynąją kortelę:
 - a) jeigu valstybės narės kompetentingos institucijos, patikrinusios padėtį darbo rinkoje, pavyzdžiui, atvejais, jei nedarbo lygis yra aukštas, padaro išvadą, kad atitinkamą laisvą darbo vietą gali užimti tos valstybės narės ar Sąjungos darbuotojai, trečiųjų šalių piliečiai, teisėtai gyvenantys toje valstybėje narėje ir jau esantys jos darbo rinkos dalimi pagal Sąjungos ar nacionalinę teisę, arba ES ilgalaikiai gyventojai, kurie pageidauja judėti į tą valstybę narę aukštos kvalifikacijos darbo tikslu pagal Direktyvos 2003/109/EB III skyrių;
 - b) jeigu darbdavys neįvykdė teisinių pareigų socialinės apsaugos, mokesčių, darbo teisių ar darbo sąlygų srityse;
 - c) jeigu pagal nacionalinius bankroto įstatymus darbdavio verslas yra likviduojamas ar buvo likviduotas arba jeigu jis nevykdo jokios ekonominės veiklos;
 - d) jeigu darbdavys buvo nubaustas už neteisėtai šalyje esančių trečiųjų šalių piliečių įdarbinimą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/52/EB ⁽²⁴⁾ 9 straipsnį arba už nedeklaruojamą ar neteisėtą darbą pagal nacionalinę teisę arba
 - e) siekdamas užtikrinti etišką samdą profesijose, kuriose trūksta kvalifikuotų darbuotojų kilmės šalyse, be kita ko, remdamosi Sąjungos bei valstybių narių ir vienos ar kelių trečiųjų šalių, arba valstybių narių ir vienos ar kelių trečiųjų šalių susitarimu, kuriame profesijos išvardijamos tuo tikslu.
3. Nedarant poveikio 1 daliai, priimant sprendimą atmesti prašymą atsižvelgiama į konkrečias atvejo aplinkybes ir laikomasi proporcingumo principo.

8 straipsnis

Priežastys, dėl kurių galima panaikinti arba atsisakyti pratęsti ES mėlynosios kortelės galiojimą

1. Valstybė narė panaikina ES mėlynąją kortelę arba atsisako pratęsti jos galiojimą, jeigu:
 - a) ES mėlynoji kortelė arba pateikti dokumentai buvo gauti apgaule, yra suklastoti ar padirbti;
 - b) atitinkamas trečiosios šalies pilietis nebeturi galiojančios darbo sutarties dėl aukštos kvalifikacijos darbo;
 - c) atitinkamas trečiosios šalies pilietis nebeturi kvalifikacijos, nurodytos 5 straipsnio 1 dalies b ar c punktuose, arba
 - d) atitinkamo trečiosios šalies piliečio darbo užmokestis nebeatitinka 5 straipsnio 3, 4 arba 5 dalyse, priklausomai nuo to, kas taikytina, nurodytos darbo užmokesčio ribos.
2. Valstybė narė gali panaikinti ES mėlynąją kortelę arba atsisakyti pratęsti jos galiojimą:
 - a) dėl viešosios tvarkos, visuomenės saugumo ar visuomenės sveikatos priežasčių;

⁽²⁴⁾ 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/52/EB, kuria numatomi sankcijų ir priemonių nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbdaviams būtiniausi standartai (OL L 168, 2009 6 30, p. 24).

- b) kai tinkama, jeigu darbdavys neįvykdė teisinių pareigų socialinės apsaugos, mokesčių, darbo teisių ar darbo sąlygų srityse;
- c) jeigu ES mėlynosios kortelės turėtojas neturi pakankamai išteklių, kad išlaikytų save ir, kai taikytina, savo šeimos narius, nesinaudodamas tos valstybės narės socialinės paramos sistema;
- d) jeigu ES mėlynosios kortelės turėtojas gyvena toje valstybėje narėje kitais tikslais, nei jam buvo leista gyventi;
- e) jeigu taikytinoje teisėje, kolektyvinėse sutartyse ar praktikoje nustatytos sąlygos dėl aukštos kvalifikacijos darbo atitinkamose profesinėse srityse nebetenkinamos;
- f) jeigu ES mėlynosios kortelės turėtojas nesilaikė atitinkamų procedūrų, numatytų 15 straipsnio 2 dalies a punkte ar 15 straipsnio 3 ar 4 dalyse;
- g) jeigu ES mėlynosios kortelės turėtojas nebeturi galiojančio kelionės dokumento, su sąlyga, kad ta valstybė narė, prieš panaikindama ES mėlynąją kortelę, atitinkamam ES mėlynosios kortelės turėtojui nustatė pagrįstą terminą, per kurį tas ES mėlynosios kortelės turėtojas turėjo gauti ir pateikti galiojantį kelionės dokumentą;
- h) jeigu ES mėlynosios kortelės turėtojas netenkina judumo sąlygų pagal V skyrių.

Taikant pirmos pastraipos c punktą, valstybė narė įvertina išteklių pakankamumą, atsižvelgdama į jų pobūdį bei reguliarumą ir gali atsižvelgti į nustatytojo minimaliojo darbo užmokesčio, minimalių pajamų ar minimalių pensijų lygį, taip pat į ES mėlynosios kortelės turėtojo šeimos narių skaičių. Atliekant tokį vertinimą atsižvelgiama į šeimos narių prisidėjimą prie namų ūkio pajamų.

3. Nukrypstant nuo šio straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos f punkto, informacijos nepateikimas, kurio reikalaujama pagal 15 straipsnio 2 dalies a punktą arba 15 straipsnio 3 ar 4 dalį, neturi būti nelaikomas pakankama priežastimi panaikinti ES mėlynąją kortelę arba nepratęsti jos galiojimo, jeigu ES mėlynosios kortelės turėtojas įrodo, kad kompetentingos institucijos informacijos negavo dėl nuo jo nepriklausančios priežasties.

4. Nukrypstant nuo 1 dalies b ir d punktų, valstybės narės gali nuspręsti nepanaikinti ES mėlynosios kortelės arba neatsisakyti pratęsti jos galiojimo, jeigu ES mėlynosios kortelės turėtojas laikinai (bet kuriuo atveju ne ilgiau kaip 12 mėnesių), netenkina priėmimo kriterijų, nustatytų 5 straipsnio 1 dalies a punkte, 5 straipsnio 3 dalyje arba, kai taikytina, 5 straipsnio 4 ar 5 dalyje, dėl ligos, negalios ar vaiko priežiūros atostogų.

5. Nukrypstant nuo 1 dalies b ir d punktų ir 2 dalies pirmos pastraipos c punkto, ES mėlynosios kortelės turėtojo nedarbo atveju ES mėlynoji kortelė nepanaikinama ir neatsisakoma pratęsti jos galiojimo, išskyrus atvejus, kai:

- a) ES mėlynosios kortelės turėtojas sukaupia ilgesnį kaip trijų mėnesių nedarbo laikotarpį ir ES mėlynąją kortelę turėjo bent dvejus metus arba
- b) ES mėlynosios kortelės turėtojas sukaupia ilgesnį kaip šešių mėnesių nedarbo laikotarpį ir bent dvejus metus turėjo ES mėlynąją kortelę.

Valstybės narės gali leisti susikaupti ilgesniems nedarbo laikotarpiams prieš panaikindamos ES mėlynąją kortelę ar nepratęsdamos jos galiojimo.

6. Jei valstybė narė ketina panaikinti ES mėlynąją kortelę ar nepratęsti jos galiojimo pagal 2 dalies pirmos pastraipos b ar e punktą, kompetentinga institucija iš anksto apie tai praneša ES mėlynosios kortelės turėtojui ir nustato ES mėlynosios kortelės turėtojui pagrįstą terminą, kuris būtų ne trumpesnis nei trys mėnesiai, susirasti naują darbą, taikant 15 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse išdėstytas sąlygas. Darbui susirasti nustatytas laikotarpis yra bent šeši mėnesiai tuo atveju, jei ES mėlynosios kortelės turėtojas iki tol dirbo bent dvejus metus.

7. Nedarant poveikio 1 daliai, priimant sprendimą panaikinti ES mėlynąją kortelę arba atsisakyti pratęsti jos galiojimą atsižvelgiama į konkrečias atvejo aplinkybes ir laikomasi proporcingumo principo.

III SKYRIUS

ES MĖLYNOJI KORTELĖ IR PROCEDŪRA

9 straipsnis

ES mėlynoji kortelė

1. Jeigu trečiosios šalies pilietis atitinka 5 straipsnyje išdėstytus kriterijus ir jeigu pagal 7 straipsnį nesama pagrindų atmesti jo prašymą, jam išduodama ES mėlynoji kortelė.

Jeigu valstybė narė išduoda leidimus gyventi tik savo pačios teritorijoje, o trečiosios šalies pilietis tenkina visas šioje direktyvoje nustatytas priėmimo sąlygas, atitinkama valstybė narė išduoda jam reikiamą vizą tam, kad jis gautų ES mėlynąją kortelę.

2. Valstybės narės nustato standartinių ES mėlynosios kortelės galiojimo laikotarpį, kuris turi būti bent 24 mėnesiai. Jeigu ES mėlynosios kortelės turėtojo darbo sutartis sudaryta trumpesniai laikotarpiui, ES mėlynoji kortelė išduodama bent darbo sutarties galiojimo trukmei ir dar trims mėnesiams, bet ne ilgesniam nei pirmame sakinyje nurodytam standartiniam laikotarpiui. Tačiau jei ES mėlynosios kortelės turėtojo kelionės dokumento galiojimo laikotarpis yra trumpesnis už ES mėlynosios kortelės galiojimo laikotarpį, kuris būtų taikomas pagal pirmą ar antrą sakinį, ES mėlynoji kortelė galioja bent jau kelionės dokumento galiojimo laikotarpiu.

3. Atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos išduoda ES mėlynąją kortelę naudodamos Reglamente (EB) Nr. 1030/2002 nustatytą vienodą formą. Pagal to reglamento priedo a punkto 12 papunktį valstybės narės ES mėlynojoje kortelėje gali nurodyti galimybės dalyvauti darbo rinkoje sąlygas, kaip nustatyta šios direktyvos 15 straipsnio 1 dalyje. Valstybės narės leidimo gyventi šalyje eilutėje, skirtoje „Leidimo rūšiai“, įrašo žodžius „ES mėlynoji kortelė“.

Valstybės narės gali spausdinta forma nurodyti papildomą informaciją, susijusią su ES mėlynosios kortelės turėtojo darbo santykiais, arba saugoti tokius duomenis elektronine forma pagal Reglamento (EB) Nr. 1030/2002 4 straipsnį ir jo priedo a punkto 16 papunktį.

4. Jeigu valstybė narė išduoda ES mėlynąją kortelę trečiosios šalies piliečiui, kuriam ji yra suteikusi tarptautinę apsaugą, ji tam trečiosios šalies piliečiui išduotos ES mėlynosios kortelės eilutėje „Pastabos“ įrašo tokią pastabą: „Tarptautinę apsaugą [data] suteikė [valstybės narės pavadinimas]“. Jeigu ta valstybė narė panaikina ES mėlynosios kortelės turėtojui suteiktą tarptautinę apsaugą, ji, kai tikslinga, išduoda naują ES mėlynąją kortelę be minėtos pastabos.

5. Jeigu valstybė narė išduoda ES mėlynąją kortelę trečiosios šalies piliečiui, kuriam tarptautinė apsauga yra suteikta kitoje valstybėje narėje, ES mėlynąją kortelę išduodanti valstybė narė tam trečiosios šalies piliečiui išduotos ES mėlynosios kortelės eilutėje „Pastabos“ įrašo tokią pastabą: „Tarptautinę apsaugą [data] suteikė [valstybės narės pavadinimas]“.

Prieš įrašydama šią pastabą, valstybė narė praneša valstybei narei, kurią ketinama nurodyti toje pastaboje, kad ji ketina išduoti ES mėlynąją kortelę ir paprašo tos valstybės narės patvirtinti, kad ES mėlynosios kortelės turėtojui vis dar taikoma tarptautinė apsauga. Valstybė narė, kurią ketinama nurodyti pastaboje, į prašymą suteikti informaciją atsako ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo šio prašymo gavimo. Jeigu priimtas galutinis sprendimas panaikinti tarptautinę apsaugą, ES mėlynąją kortelę išduodanti valstybė narė tokios pastabos neįrašo.

Jeigu pagal atitinkamus tarptautinius dokumentus ar nacionalinę teisę atsakomybė už ES mėlynosios kortelės turėtojo tarptautinę apsaugą buvo perkelta valstybei narei po to, kai ji pagal pirmą pastraipą išdavė ES mėlynąją kortelę, ta valstybė narė pastabą atitinkamai pakeičia per tris mėnesius nuo atsakomybės perkėlimo.

6. Jeigu valstybė narė ES mėlynąją kortelę išduoda remdamasi aukšto lygio profesiniais įgūdžiais I priede neišvardytų profesijų atžvilgiu, ES mėlynąją kortelę išduodanti valstybė narė ES mėlynosios kortelės eilutėje „Pastabos“ įrašo tokią pastabą: „[I priede neišvardyta profesija]“.

7. ES mėlynosios kortelės galiojimo laikotarpiu jos turėtojas turi teisę:
- a) atvykti, pakartotinai atvykti į ES mėlynąją kortelę išdavusios valstybės narės teritoriją ir joje būti ir
 - b) naudotis šioje direktyvoje pripažintomis teisėmis.

10 straipsnis

Prašymai dėl priėmimo

1. Valstybės narės nustato, ar prašymus išduoti ES mėlynąją kortelę turi pateikti trečiosios šalies pilietis ar darbdavys. Alternatyviai, valstybės narės gali nuspręsti, kad prašymą gali pateikti kuris nors vienas iš dviejų.
2. Prašymas išduoti ES mėlynąją kortelę svarstomas ir nagrinėjamas tuomet, kai atitinkamas trečiosios šalies pilietis dar negyvena valstybės narės, į kurią prašo būti priimtas, teritorijoje arba kai jau gyvena tos valstybės narės teritorijoje kaip galiojančio leidimo gyventi šalyje arba ilgalaikės vizos turėtojas.
3. Nukrypstant nuo 2 dalies, valstybė narė, laikydamosi savo nacionalinės teisės, gali priimti pateiktą prašymą išduoti ES mėlynąją kortelę, jei trečiosios šalies pilietis neturi galiojančio leidimo gyventi šalyje ar ilgalaikės vizos, tačiau jos teritorijoje yra teisėtai.

11 straipsnis

Procedūrinės garantijos

1. Atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos priima sprendimą dėl prašymo išduoti ES mėlynąją kortelę ir raštu informuoja prašytoją, laikydamosi tos valstybės narės teisėje nustatytų pranešimo procedūrų. Tas sprendimas priimamas ir apie jį pranešama kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per 90 dienų nuo išsamaus prašymo pateikimo dienos.

Jeigu darbdavys yra pripažintas pagal 13 straipsnį, sprendimas dėl ES mėlynosios kortelės taikymo priimamas ir apie jį pranešama kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per 30 dienų nuo išsamaus prašymo pateikimo dienos.

2. Jeigu su prašymu pateikti dokumentai ar pateikta informacija yra netinkami ar neišsamūs, kompetentingos institucijos prašytojui praneša, kokių papildomų dokumentų ar informacijos reikalaujama, ir nustato pagrįstą terminą jų pateikimui. 1 dalyje nurodytas laikotarpis sustabdomas, kol institucijos gaus reikiamą papildomus dokumentus ar informaciją. Jei per tą terminą reikalaujami papildomi dokumentai ar informacija nepateikiami, prašymas gali būti atmestas.

3. Apie sprendimą atmesti prašymą išduoti ES mėlynąją kortelę, ES mėlynąją kortelę panaikinti ar nepratęsti ES mėlynosios kortelės galiojimo raštu pranešama atitinkamam trečiosios šalies piliečiui ir, kai aktualu, jo darbdaviui, laikantis atitinkamoje nacionalinėje teisėje nustatytų pranešimo procedūrų. Pranešime nurodomi sprendimo motyvai ir kompetentinga institucija, kuriai galima pateikti skundą, taip pat skundo pateikimo terminas. Valstybės narės pagal nacionalinę teisę nustato veiksmingą apskundimo teismine tvarka priemonę.

4. Prašytojui leidžiama pateikti prašymą pratęsti ES mėlynosios kortelės galiojimą iki jos galiojimo pabaigos. Valstybės narės gali nustatyti, kad prašymas pratęsti ES mėlynosios kortelės galiojimą turi būti pateiktas likus ne daugiau kaip 90 dienų iki kortelės galiojimo pabaigos.

5. Jeigu ES mėlynosios kortelės galiojimas baigiasi jos galiojimo pratęsimo procedūros metu, valstybės narės leidžia trečiosios šalies piliečiui būti jų teritorijoje, tartum jis būtų ES mėlynosios kortelės turėtojas, kol kompetentingos institucijos priims sprendimą dėl prašymo pratęsti.

6. Jei valstybės narės išduoda nacionalinius leidimus gyventi šalyje aukštos kvalifikacijos darbo tikslu, jos suteikia ES mėlynosios kortelės turėtojams tas pačias procedūrines garantijas, kokios yra numatytos jų nacionalinėse schemose, jei procedūrinės garantijos pagal tokios nacionalines schemas yra palankesnės už numatytąsias straipsnio 1–5 dalyse.

12 straipsnis

Mokesčiai

Valstybės narės gali reikalauti sumokėti mokesčius už prašymų tvarkymą pagal šią direktyvą. Valstybės narės už prašymų nagrinėjimą nustatyti mokesčiai negali būti neproporcingi ar pernelyg dideli.

Jei valstybės narės išduoda nacionalinius leidimus gyventi aukštos kvalifikacijos darbo tikslu, jos nereikalauja, kad prašytojai išduoti ES mėlynąją kortelę mokėtų didesnius mokesčius nei tie, kurių reikalaujama iš prašytojų išduoti nacionalinius leidimus.

13 straipsnis

Pripažinti darbdaviai

1. Valstybės narės gali numatyti darbdavių pripažinimo procedūras pagal savo nacionalinę teisę arba administracinę praktiką supaprastintos ES mėlynosios kortelės gavimo procedūros tikslais.

Jeigu valstybė narė numato tokias pripažinimo procedūras, ji atitinkamiems darbdaviams suteikia aiškią ir skaidrią informaciją apie, be kita ko, pripažinimo patvirtinimo sąlygas ir kriterijus, pripažinimo galiojimo laikotarpį ir pripažinimo sąlygų netenkinimo padarinius, įskaitant galimą panaikinimą ar pripažinimo galiojimo nepratęsimą, taip pat visas taikomas sankcijas.

Dėl pripažinimo procedūrų darbdaviai, visų pirma mažosios ir vidutinės įmonės, neturi patirti neproporcingos ar pernelyg didelės administracinės naštos ar sąnaudų.

2. Supaprastintos procedūros apima prašymų nagrinėjimą pagal 11 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje. Prašytojai atleidžiami nuo pareigos pateikti 5 straipsnio 1 dalies b arba e punktuose arba 5 straipsnio 7 dalyje nurodytus vieną ar daugiau įrodymų.

3. Valstybės narės gali atsisakyti pripažinti darbdavį pagal 1 dalį, jeigu tam darbdaviui buvo taikytos sankcijos už:

- a) neteisėtai šalyje esančių trečiųjų šalių piliečių įdarbinimą pagal Direktyvą 2009/52/EB arba
- b) nedeklaruojamą darbą ar neteisėtą įdarbinimą pagal nacionalinę teisę, arba
- c) tai, kad darbdavys nevykdo teisinių pareigų socialinės apsaugos, mokesčių, darbo teisių ar darbo sąlygų srityse.

Priimant sprendimą atsisakyti pripažinti darbdavį atsižvelgiama į konkrečias atvejo aplinkybes, be kita ko, į tai, kiek praėjo laiko nuo sankcijos skyrimo momento, ir laikomasi proporcingumo principo.

4. Valstybės narės gali atsisakyti pratęsti pripažinto darbdavio statuso galiojimą arba gali nuspręsti jį panaikinti, jeigu darbdavys nesilaikė jam pagal šią direktyvą nustatytų pareigų arba jeigu pripažinimas gautas apgaulės būdu.

5. Jeigu valstybės narės išduoda nacionalinius leidimus gyventi šalyje aukštos kvalifikacijos darbo tikslu arba yra nustatiusios darbdavių pripažinimo procedūras, palengvinančias tokių leidimų gyventi išdavimą, jos taiko tas pačias pripažinimo procedūras prašymams išduoti ES mėlynąją kortelę, jei tokių leidimų pripažinimo procedūros yra palankesnės nei numatytosios 1–4 dalyse.

14 straipsnis

Sankcijos darbdaviams

1. Valstybės narės numato sankcijas darbdaviams, kurie neįvykdė savo pareigų pagal šią direktyvą. Tos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.
2. Valstybės narės numato priemonės, kad būtų užkirstas kelias galimiems piktnaudžiavimams šia direktyva. Tos priemonės gali apimti stebėseną, vertinimą ir, kai tinkama, patikrą pagal nacionalinę teisę ar administracinę praktiką.

IV SKYRIUS

TEISĖS

15 straipsnis

Galimybė dalyvauti darbo rinkoje

1. ES mėlynosios kortelės turėtojams suteikiama galimybė gauti aukštos kvalifikacijos darbą atitinkamoje valstybėje narėje pagal šiame straipsnyje nustatytas sąlygas.
2. Per pirmuosius 12 atitinkamo asmens kaip ES mėlynosios kortelės turėtojo legalaus darbo mėnesių valstybės narės gali:
 - a) pareikalauti, kad apie darbdavio pasikeitimą arba pasikeitimą, kuris gali turėti įtakos 5 straipsnyje nustatytų priėmimo kriterijų tenkinimui, tos valstybės narės kompetentingoms institucijoms būtų pranešta laikantis nacionalinėje teisėje nustatytų procedūrų, ir
 - b) keičiantis darbdaviui atlikti padėties darbo rinkoje patikrą, su sąlyga, kad ta valstybė narė tokią patikrą atlieka pagal 7 straipsnio 2 dalies a punktą.

ES mėlynosios kortelės turėtojo teisė pakeisti darbą gali būti sustabdyta ne ilgesniam kaip 30 dienų laikotarpiui, kol atitinkama valstybė narė patikrins, ar tenkinamos 5 straipsnyje nustatytos priėmimo sąlygos ir ar atitinkamos laisvos darbo vietos negali užimti 7 straipsnio 2 dalies a punkte išvardyti asmenys. Atitinkama valstybė narė per tas 30 dienų gali paprieštarauti darbo pakeitimui.

3. Po 12 mėnesių laikotarpio, numatyto 2 dalyje, pabaigos valstybės narės gali tik reikalauti, kad apie darbdavio pasikeitimą ar pasikeitimą, turintį įtakos 5 straipsnyje nurodytų priėmimo kriterijų tenkinimui, būtų pranešama laikantis nacionalinėje teisėje nustatytų procedūrų. Toks reikalavimas nesustabdo ES mėlynosios kortelės turėtojo teisės imtis ar tęsti naujo darbo.
4. Per nedarbo laikotarpį ES mėlynosios kortelės turėtoji leidžiama ieškoti ir imtis darbo pagal šį straipsnį. ES mėlynosios kortelės turėtojas pagal atitinkamas nacionalines procedūras gyvenamosios vietos valstybės narės kompetentingoms institucijoms praneša apie nedarbo laikotarpio pradžią ir, kai tinkama, pabaigą.
5. Nedarant poveikio 5 straipsnyje nustatytiems priėmimo kriterijams, valstybės narės gali leisti ES mėlynosios kortelės turėtojams nacionalinėje teisėje nustatytais sąlygomis lygiagrečiai su aukštos kvalifikacijos darbu užsiimti savarankiška veikla. Tai neturi daryti poveikio valstybių narių kompetencijai apriboti leidžiamos savarankiškos veiklos apimtį.

Bet kokia tokia savarankiška veikla turi būti papildoma ES mėlynosios kortelės turėtojų pagrindinės veiklos atžvilgiu.

6. Jeigu valstybės narės išduoda nacionalinius leidimus gyventi šalyje aukštos kvalifikacijos darbo tikslu, jos užtikrina ES mėlynosios kortelės turėtojams galimybę užsiimti savarankiška veikla ne mažiau palankiomis sąlygomis nei tos, kurios numatytos atitinkamoje nacionalinėje sistemoje.

7. Nedarant poveikio 5 straipsnyje išdėstytiems priėmimo kriterijams, valstybės narės gali leisti ES mėlynosios kortelės turėtojams nacionalinėje teisėje nustatytais sąlygomis užsiimti kita profesine veikla, kuri nėra jų kaip ES mėlynosios kortelės turėtojų pagrindinė veikla.

8. Nukrypstant nuo 1 dalies, valstybė narė gali toliau taikyti galimybės įsidarbinti apribojimus pagal esamą nacionalinę arba Sąjungos teisę su sąlyga, kad tokia darbo veikla apima bent retkarčiais išitraukimą, į viešosios valdžios funkcijų vykdymą ir atsakomybę už bendrųjų valstybės interesų apsaugą arba tokia darbo veikla leidžiama tik tos valstybės narės piliečiams, Sąjungos piliečiams ar EEE piliečiams.

9. Šis straipsnis nedaro poveikio pirmenybės Sąjungos piliečiams principui, kai taikytina, pagal atitinkamus stojimo aktus.

16 straipsnis

Vienodas požiūris

1. ES mėlynosios kortelės turėtojams taikomas vienodas požiūris kaip ir į ES mėlynąją kortelę išdavusios valstybės narės piliečius šiose srityse:

- a) įdarbinimo sąlygų, įskaitant minimalų darbingą amžių, ir darbo sąlygų, įskaitant darbo užmokestį ir atleidimą iš darbo, darbo valandas, atostogas ir poilsio dienas, taip pat su sveikata ir sauga darbo vietoje susijusių reikalavimų;
- b) asociacijų laisvės ir laisvės jungtis į sąjungas bei stoti į darbuotojams ar darbdaviams atstovaujančias organizacijas ar į bet kurias kitas organizacijas, kurių nariai yra konkrečios profesijos atstovai, įskaitant teisę naudotis visomis tokių organizacijų teikiamomis teisėmis ir privilegijomis, nedarant poveikio nacionalinėms nuostatomis dėl viešosios tvarkos ir visuomenės saugumo;
- c) švietimo ir profesinio mokymo;
- d) diplomų, pažymėjimų ir kitų profesinės kvalifikacijos dokumentų pripažinimo pagal atitinkamas nacionalines procedūras;
- e) socialinės apsaugos sričių, nurodytų Reglamento (EB) Nr. 883/2004 3 straipsnyje, ir
- f) galimybės naudotis prekėmis ir paslaugomis bei visuomenei prieinamų prekių ir paslaugų pasiūla, įskaitant būsto įsigijimo procedūras, taip pat įdarbinimo tarnybų teikiamų informavimo bei konsultavimo paslaugų srityse.

2. Kiek tai susiję su 1 dalies c punktu, atitinkama valstybė narė gali apriboti vienodo požiūrio taikymą stipendijų ir paskolų studijoms bei pragyvenimui ir kitų su viduriniu ugdymu, aukštuoju mokslu bei profesiniu mokymu susijusių stipendijų ir paskolų atžvilgiu. Galimybei gauti universitetinį ir aukštesnįjį išsilavinimą gali būti taikomos konkrečios nacionalinėje teisėje nustatytos būtinosios sąlygos.

Kiek tai susiję su 1 dalies f punktu, atitinkama valstybė narė gali apriboti vienodą požiūrį būsto gavimo procedūrų srityje. Tai nedaro poveikio laisvei sudaryti sutartis pagal Sąjungos ir nacionalinę teisę.

3. Į trečiąją šalį judantys ES mėlynosios kortelės turėtojai arba trečiojoje šalyje gyvenantys maitintojo netekę jų šeimos nariai, kurie įgyja teises dėl ES mėlynosios kortelės turėtojo, gauna su senatve, negalia ir mirtimi susijusias įstatymu nustatytas pensijas, grindžiamas ES mėlynosios kortelės turėtojo ankstesniu darbu, kurios įgytos pagal Reglamento (EB) Nr. 883/2004 3 straipsnyje nurodytus teisės aktus, tokiomis pačiomis sąlygomis ir tokio paties dydžio, kaip ir atitinkamų valstybių narių piliečiai, kai tokie piliečiai juda į trečiąją šalį.

4. 1 dalyje nustatyta teisė į vienodą požiūrį nedaro poveikio valstybės narės teisei panaikinti ES mėlynąją kortelę arba atsisakyti pratęsti jos galiojimą pagal 8 straipsnį.

5. Šis straipsnis netaikomas ES mėlynosios kortelės turėtojams, kuriems atitinkamoje valstybėje narėje pagal Sąjungos teisę suteikta teisė laisvai judėti.

6. Šis straipsnis ES mėlynosios kortelės turėtojams, kuriems suteikta tarptautinė apsauga, taikomas tik tuo atveju, jeigu jie gyvena kitoje valstybėje narėje nei tarptautinę apsaugą jiems suteikusi valstybė narė.

7. Jei valstybės narės išduoda nacionalinius leidimus gyventi šalyje aukštos kvalifikacijos darbo tikslu, jos suteikia ES mėlynosios kortelės turėtojams tokias pačias vienodo požiūrio teises, kokios suteiktos nacionalinio leidimo gyventi šalyje turėtojams, jei tokios vienodo požiūrio teisės yra palankesnės už numatytąsias šiame straipsnyje.

17 straipsnis

Šeimos nariai

1. Direktyva 2003/86/EB taikoma laikantis šiame straipsnyje numatytų nukrypti leidžiančių nuostatų.

2. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 3 straipsnio 1 dalies ir 8 straipsnio, šeimos susijungimas neturi priklausyti nuo ES mėlynosios kortelės turėtojo pagrįstų perspektyvų gauti teisę nuolat gyventi šalyje, vienus metus arba ilgesnį laiką galiojančio leidimo gyventi šalyje arba tam tikrą minimalų laikotarpio gyvenimo šalyje.

3. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 4 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos ir 7 straipsnio 2 dalies antros pastraipos, jose nurodytos integracijos sąlygos ir priemonės gali būti taikomos, tačiau tik kai atitinkamiems asmenims jau yra leistas šeimos susijungimas.

4. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 5 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos, jeigu tenkinamos šeimos susijungimo sąlygos ir išsamūs prašymai buvo pateikti vienu metu, sprendimai dėl su šeimos nariais susijusių prašymų priimami ir apie juos pranešama tuo pat metu kaip ir apie sprendimą dėl prašymo išduoti ES mėlynąją kortelę. Jeigu šeimos nariai prie ES mėlynosios kortelės turėtojo prisijungia po to, kai jam buvo išduota ES mėlynoji kortelė, ir jeigu yra tenkinamos šeimos susijungimo sąlygos, sprendimas priimamas ir apie jį pranešama kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per 90 dienų po išsamaus prašymo pateikimo dienos. Atitinkamai taikomos šios direktyvos 11 straipsnio 2 ir 3 dalys.

5. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 13 straipsnio 2 ir 3 dalių, šeimos narių leidimų gyventi šalyje galiojimo laikotarpis yra toks pat, kaip ir ES mėlynosios kortelės, jeigu tai leidžiama atsižvelgiant į jų kelionės dokumentų galiojimo laiką.

6. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 14 straipsnio 2 dalies, valstybės narės netaiko jokio termino, susijusio su šeimos narių galimybe dalyvauti darbo rinkoje. Nukrypstant nuo tos direktyvos 14 straipsnio 1 dalies b punkto ir nedarant poveikio šios direktyvos 15 straipsnio 8 dalyje nurodytiems apribojimams, šeimos nariams suteikiama galimybė atitinkamoje valstybėje narėje laikantis pagal nacionalinę teisę taikytinų reikalavimų įsidarbinti ir užsiimti savarankiška veikla.

7. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 15 straipsnio 1 dalies, siekiant apskaičiuoti gyvenimo laikotarpį, būtiną atskiram leidimui gyventi šalyje gauti, gyvenimo skirtingose valstybėse narėse laikas sumuojamas. Valstybės narės gali reikalauti dvejų metų teisėto ir nepertraukiamo gyvenimo valstybės narės teritorijoje, jeigu atskiro leidimo gyventi šalyje prašymas pateiktas prieš pat atitinkamo prašymo pateikimą.

8. Šis straipsnis netaikomas ES mėlynosios kortelės turėtojui, kuriems atitinkamoje valstybėje narėje pagal Sąjungos teisę suteikta teisė laisvai judėti, šeimos nariams.

9. ES mėlynosios kortelės turėtojui, kuriems suteikta tarptautinė apsauga, šeimų nariams šis straipsnis taikomas tik tuo atveju, jeigu tie ES mėlynosios kortelės turėtojai gyvena kitoje valstybėje narėje nei ta, kuri jiems suteikė tarptautinę apsaugą.

10. Jei valstybės narės išduoda nacionalinius leidimus gyventi šalyje aukštos kvalifikacijos darbo tikslu, jos suteikia ES mėlynosios kortelės turėtojams ir jų šeimos nariams tokias pačias teises, kokios suteikiamos nacionalinių leidimų gyventi šalyje turėtojams ir jų šeimos nariams, jei tokios teisės yra palankesnės už numatytąsias šiame straipsnyje.

18 straipsnis

ES mėlynosios kortelės turėtojų ES ilgalaikio gyventojų statusas

1. Direktyva 2003/109/EB taikoma laikantis šiame straipsnyje numatytų nukrypti leidžiančių nuostatų.
2. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/109/EB 4 straipsnio 1 dalies, ES mėlynosios kortelės turėtojas, kuris pasinaudoja šios direktyvos 21 straipsnyje numatyta galimybe, gali susumuoti gyvenimo skirtingose valstybėse narėse laikotarpius, kad patenkintų gyvenimo šalyje trukmės reikalavimą su sąlyga, kad ES mėlynosios kortelės turėtojas sukaupė:
 - a) teisėto ir nepertraukiamo gyvenimo metų skaičių, kurių pagal Direktyvos 2003/109/EB 4 straipsnio 1 dalį reikalaujama sukaupti kaip ES mėlynosios kortelės, nacionalinio leidimo gyventi šalyje aukštos kvalifikacijos darbo tikslu, tyrėjo leidimo arba, kai tinkama, studento leidimo turėtojui pagal Direktyvos 2003/109/EB 4 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą arba kaip tarptautinės apsaugos gavėjui valstybių narių teritorijoje, ir
 - b) dvejus metus teisėto ir nepertraukiamo gyvenimo valstybės narės teritorijoje, jeigu atskiro leidimo gyventi šalyje prašymas pateiktas prieš pat atitinkamo prašymo pateikimą.
3. Apskaičiuojant šio straipsnio 2 dalies a punkte nurodytą teisėto ir nepertraukiamo gyvenimo Sąjungoje laikotarpį ir nukrypstant nuo Direktyvos 2003/109/EB 4 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos, teisėto ir nepertraukiamo gyvenimo Sąjungoje laikotarpis nenutrūksta dėl nebuvimo atitinkamos valstybės narės teritorijoje laikotarpių, jeigu šie laikotarpiai trunka ne ilgiau nei 12 mėnesių iš eilės ir iš viso neviršija 18 mėnesių per tą laikotarpį.
4. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/109/EB 9 straipsnio 1 dalies c punkto, valstybės narės iki 24 mėnesių iš eilės pratęsia laikotarpį, per kurį ES ilgalaikio leidimo gyventi šalyje, kuriame įrašyta šios direktyvos 19 straipsnio 2 dalyje nurodyta pastaba, turėtojui ir jo šeimos nariams, kuriems suteiktas ES ilgalaikio gyventojų statusas, leidžiama nebūti Sąjungos teritorijoje.
5. 16 straipsnio 1 dalies f punktas, 16 straipsnio 3 dalis, 20 straipsnis ir, kai taikytina, 17 bei 22 straipsniai taikomi ilgalaikio leidimo gyventi šalyje, kuriame įrašyta 19 straipsnio 2 dalyje nurodyta pastaba, turėtojams.
6. Jeigu ES ilgalaikis gyventojas, turintis ilgalaikį leidimą gyventi šalyje, kuriame įrašyta šios direktyvos 19 straipsnio 2 dalyje nurodyta pastaba, pasinaudoja savo teise judėti į antrąją valstybę narę pagal Direktyvos 2003/109/EB III skyrių, tos direktyvos 14 straipsnio 3 ir 4 dalys netaikomos. Antroji valstybė narė gali taikyti priemones pagal šios direktyvos 21 straipsnio 8 dalį.

19 straipsnis

Ilgalaikis leidimas gyventi šalyje

1. Valstybės narės išduoda ES mėlynosios kortelės turėtojams, tenkinantiems šios direktyvos 18 straipsnyje išdėstytas sąlygas ES ilgalaikio gyventojų statusui įgyti, leidimus gyventi šalyje pagal Reglamentą (EB) Nr. 1030/2002.
2. Valstybės narės 1 dalyje nurodyto leidimo gyventi šalyje eilutėje „Pastabos“ įrašo žodžius „Buvęs ES mėlynosios kortelės turėtojas“.

V SKYRIUS

JUDUMAS TARP VALSTYBIŲ NARIŲ

20 straipsnis

Trumpalaikis judumas

1. Jeigu trečiosios šalies pilietis, turintis galiojančią ES mėlynąją kortelę, išduotą valstybės narės, kuri taiko visą Šengeno *acquis*, atvyksta į vieną ar kelias antrąsias valstybes nares ir ten būna 90 dienų per bet kurį 180 dienų laikotarpį siekdamas vykdyti verslo veiklą, antroji valstybė narė nereikalauja jokio leidimo vykdyti šią veiklą, išskyrus ES mėlynąją kortelę.
2. Trečiosios šalies pilietis, turintis galiojančią ES mėlynąją kortelę, išduotą valstybės narės, kuri taiko ne visą Šengeno *acquis*, turi teisę atvykti į vieną ar kelias antrąsias valstybes nares ir ten būti siekdamas vykdyti verslo veiklą ne ilgiau kaip 90 dienų per bet kurį 180 dienų laikotarpį ES mėlynosios kortelės ir galiojančio kelionės dokumento pagrindu. Jei ES mėlynosios kortelės turėtojas kerta vidaus sieną, kurios atžvilgiu kontrolė dar nepanaikinta, į antrąją valstybę narę, taikančią visą Šengeno *acquis*, antroji valstybė narė gali reikalauti, kad ES mėlynosios kortelės turėtojas pateiktų buvimo verslo tikslu įrodymų. Antroji valstybė narė nereikalauja jokio leidimo vykdyti verslo veiklą, išskyrus ES mėlynąją kortelę.

21 straipsnis

Ilgalaikis judumas

1. Kai trečiosios šalies pilietis pirmojoje valstybėje narėje kaip ES mėlynosios kortelės turėtojas teisėtai pragyvena 12 mėnesių, jis įgyja teisę vykti į antrąją valstybę narę, gyventi joje aukštos kvalifikacijos darbo tikslu ir šį darbą dirbti ES mėlynosios kortelės ir galiojančio kelionės dokumento pagrindu šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. Jei ES mėlynąją kortelę išduoda valstybė narė, kuri taiko ne visą Šengeno *acquis*, o ES mėlynosios kortelės turėtojas ilgalaikio judumo tikslu kerta vidaus sieną, kurios kontrolė dar nepanaikinta, į antrąją valstybę narę, kuri taiko visą Šengeno *acquis*, antroji valstybė narė gali reikalauti, kad ES mėlynosios kortelės turėtojas pateiktų galiojančią ES mėlynąją kortelę, išduotą pirmosios valstybės narės, ir darbo sutartį arba įpareigojantį darbo pasiūlymą bent šešių mėnesių laikotarpį dirbti aukštos kvalifikacijos darbą toje antrojoje valstybėje narėje.
3. Kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo ES mėlynosios kortelės turėtojo atvykimo į antrosios valstybės narės teritoriją tos valstybės narės kompetentingai institucijai pateikiamas prašymas išduoti ES mėlynąją kortelę. Kartu su tuo prašymu pateikiami visi dokumentai, įrodantys, kad tos antrosios valstybės narės atžvilgiu tenkinamos 4 dalyje nustatytos sąlygos. Valstybės narės nustato, ar prašymus turi pateikti trečiosios šalies pilietis ar darbdavys. Alternatyviai, valstybės narės gali leisti, kad prašymus pateiktų kuris nors vienas iš dviejų.

ES mėlynosios kortelės turėtojui leidžiama pradėti dirbti antrojoje valstybėje narėje ne vėliau kaip 30 dienų po išsamaus prašymo pateikimo dienos.

Prašymą antrosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms galima pateikti ir kol ES mėlynosios kortelės turėtojas tebėgyvena pirmosios valstybės narės teritorijoje.

4. Prašymo tikslais, kaip nurodyta 3 dalyje, prašytojas turi pateikti:

- a) pirmosios valstybės narės išduotą galiojančią ES mėlynąją kortelę;
- b) galiojančią darbo sutartį arba, kaip numatyta nacionalinėje teisėje, įpareigojantį darbo pasiūlymą antrojoje valstybėje narėje bent šešių mėnesių laikotarpį dirbti aukštos kvalifikacijos darbą;
- c) reglamentuojamųjų profesijų atveju – dokumentus, patvirtinančius, kad jis tenkina nacionalinėje teisėje nustatytas sąlygas ES piliečiams užsiimti reglamentuojamąja profesija, nurodyta darbo sutartyje arba įpareigojančiame darbo pasiūlyme, kaip numatyta nacionalinėje teisėje;

- d) galiojantį kelionės dokumentą, kaip numatyta nacionalinės teisės aktuose, ir
- e) įrodymų, kad tenkinama antroje valstybėje narėje pagal 5 straipsnio 3 dalį arba, kai taikytina, 5 straipsnio 4 ar 5 dalį nustatyta darbo užmokesčio riba.

Kiek tai susiję su pirmos pastraipos c punktu, kreipdamiesi dėl ES mėlynosios kortelės antroje valstybėje narėje, ES mėlynosios kortelės turėtojai profesinės kvalifikacijos pripažinimo atžvilgiu naudojami tokio pat vienu požiūriu kaip ir Sąjungos piliečiai pagal taikytiną Sąjungos ir nacionalinę teisę.

Neregamentuojamųjų profesijų atveju, jei pirmoji valstybė narė išdavė ES mėlynąją kortelę remdamasi aukšto lygio profesiniais įgūdžiais I priede neišvardytų profesijų atveju, iš prašytojo gali būti reikalaujama pateikti aukštą profesinę kvalifikaciją, susijusią su atliktinu darbu, patvirtinančius dokumentus, kaip numatyta antrosios valstybės narės teisėje.

5. Prašymo tikslais, kaip nurodyta 3 dalyje, atitinkama valstybė narė gali reikalauti, kad prašytojas:

- a) neregamentuojamųjų profesijų atveju, kai ES mėlynosios kortelės turėtojas pirmoje valstybėje narėje dirbo mažiau kaip dvejus metus, pateiktų dokumentus, patvirtinančius aukštą profesinę kvalifikaciją, susijusią su atliktinu darbu, kaip numatyta nacionalinėje teisėje;
- b) pateiktų įrodymų, kad yra draustas sveikatos draudimu arba, jei tai numatyta nacionalinėje teisėje, yra pateikęs prašymą būti apdraustas sveikatos draudimu, dengiančiu visas rizikos rūšis, kurias paprastai dengia atitinkamos valstybės narės piliečių draudimas, tiems laikotarpiais, kai draudimo apsauga ar atitinkama teisė gauti išmokas ryšium su darbo sutartimi arba pagal ją yra nenumatytos.

6. Antroji valstybė narė atmets prašymą išduoti ES mėlynąją kortelę, jeigu:

- a) nesilaikoma 4 dalies;
- b) pateikti dokumentai buvo gauti apgaule, yra suklastoti arba padirbti;
- c) darbas neatitinka taikytinuose įstatymuose, kolektyvinėse sutartyse ar praktikoje nustatytų sąlygų, kaip nurodyta 5 straipsnio 2 dalyje; arba
- d) ES mėlynosios kortelės turėtojas kelia grėsmę viešajai tvarkai, visuomenės saugumui arba visuomenės sveikatai.

7. Visoms prašymo dėl ilgalaikio judumo pateikimo procedūroms atitinkamai taikomos 11 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytos procedūrinės garantijos. Nedarant poveikio šio straipsnio 4 daliai, priimant sprendimą atmesti prašymą dėl ilgalaikio judumo atsižvelgiama į konkrečias atvejo aplinkybes ir laikomasi proporcingumo principo.

8. Antroji valstybė narė prašymą išduoti ES mėlynąją kortelę gali atmesti remdamasi patikros, atliktos pagal 7 straipsnio 2 dalies a punktą rezultatais tik tuo atveju, jeigu toji valstybė narė tokias patikras atlieka, kai ji yra pirmoji valstybė narė.

9. Antroji valstybė narė priima vieną iš šių sprendimų dėl prašymo išduoti ES mėlynąją kortelę:

- a) jeigu šiame straipsnyje nustatytos mobilumo sąlygos tenkinamos – išduoti ES mėlynąją kortelę ir leisti trečiosios šalies piliečiui apsigyventi jos teritorijoje siekiant dirbti aukštos kvalifikacijos darbą, arba
- b) jeigu šiame straipsnyje nustatytos judumo sąlygos netenkinamos – atmesti prašymą ir reikalauti prašytoją bei jo šeimos narius palikti jos teritoriją pagal šios valstybės narės nacionalinėje teisėje numatytas procedūras.

Nukrypstant nuo 11 straipsnio 1 dalies, antroji valstybė narė kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per 30 dienų nuo išsamaus prašymo pateikimo dienos raštu praneša prašytojui ir pirmajai valstybei narei apie savo sprendimą.

Išimtinėmis ir tinkamai pagrįstomis aplinkybėmis, susijusiomis su prašymo sudėtingumu, valstybės narės gali pratęsti antroje pastraipoje numatytą laikotarpį dar 30 dienų. Ji praneša prašytojui apie pratęsimą ne vėliau kaip per 30 dienų nuo išsamaus prašymo pateikimo dienos.

Savo pranešime pirmajai valstybei narei antroji valstybė narė nurodo bet kuriuos 6 dalies b ir d punktuose nurodytus prašymo atmetimo pagrindus.

10. Jei prašymo pateikimo procedūros metu baigiasi pirmosios valstybės narės išduotos ES mėlynosios kortelės galiojimas, antroji valstybė narė gali išduoti laikiną nacionalinį leidimą gyventi šalyje arba lygiavertį leidimą, kuris prašytojui leidžia toliau teisėtai būti jos teritorijoje, kol kompetentingos institucijos priims sprendimą dėl prašymo.

11. Nuo antro karto, kai ES mėlynosios kortelės turėtojas ir, kai taikytina, jo šeimos nariai pagal šį straipsnį ir 22 straipsnį pasinaudoja galimybe judėti į antrąją valstybę narę, pirmąją valstybę narę laikoma ta valstybę narę, iš kurios atitinkamas asmuo išvyksta, o antrąją valstybę narę – valstybę narę, kurioje jis prašo išduoti leidimą gyventi šalyje. Nepaisant šio straipsnio 1 dalies, ES mėlynosios kortelės turėtojas gali antrą kartą judėti į kitą valstybę narę, kai jis šešis mėnesius teisėtai pragyvena pirmojoje valstybėje narėje kaip ES mėlynosios kortelės turėtojas.

22 straipsnis

Šeimos narių teisė apsigyventi antrojoje valstybėje narėje

1. Jeigu pagal 21 straipsnį ES mėlynosios kortelės turėtojas juda į antrąją valstybę narę ir jeigu ES mėlynosios kortelės turėtojo šeima jau sudaryta pirmojoje valstybėje narėje, jo šeimos nariai turi teisę ES mėlynosios kortelės turėtoją lydėti arba prie jo prisijungti.

Direktyva 2003/86/EB ir šios direktyvos 17 straipsnis taikomi atvejais, nurodytais šios dalies pirmoje pastraipoje, atsižvelgiant į šio straipsnio 2–7 dalyse numatytas nukrypti leidžiančias nuostatas.

Jei pirmojoje valstybėje narėje šeima dar nebuvo sudaryta, taikomas šios direktyvos 17 straipsnis.

2. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 13 straipsnio 1 dalies, ES mėlynosios kortelės turėtojo šeimos nariai turi teisę atvykti į antrąją valstybę narę ir joje būti galiojančių leidimų gyventi šalyje, gautų pirmojoje valstybėje narėje kaip ES mėlynosios kortelės turėtojo šeimos nariai, pagrindu.

Jeigu šeimos narių leidimai gyventi šalyje yra išduoti valstybės narės, kuri taiko ne visą Šengeno *acquis*, o tie ES mėlynosios kortelės turėtojo šeimos nariai prie jo prisijungia kertant vidaus sieną, kurios kontrolė dar nepanaikinta, tam, kad judėtų į antrąją valstybę narę, kuri taiko visą Šengeno *acquis*, antroji valstybė narė gali reikalauti, kad šeimos nariai pateiktų leidimus gyventi, kuriuos jie gavo pirmojoje valstybėje narėje kaip ES mėlynosios kortelės turėtojo šeimos nariai.

3. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 5 straipsnio 3 dalies, ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo atvykimo į antrosios valstybės narės teritoriją atitinkami šeimos nariai arba ES mėlynosios kortelės turėtojas pagal nacionalinę teisę pateikia tos valstybės narės kompetentingoms institucijoms prašymą išduoti šeimos nariui leidimą gyventi šalyje.

Tais atvejais, kai procedūros metu baigiasi šeimos nariui pirmosios valstybės narės išduoto leidimo gyventi šalyje galiojimas arba jis nebesuteikia jo turėtojui teisės teisėtai gyventi antrosios valstybės narės teritorijoje, antroji valstybė narė leidžia šeimos nariui būti jos teritorijoje, kol antrosios valstybės narės kompetentingos institucijos priims sprendimą dėl prašymo, prireikus išduodama nacionalinius laikinus leidimus gyventi šalyje arba lygiaverčius leidimus.

4. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 5 straipsnio 2 dalies ir 7 straipsnio 1 dalies, antroji valstybė narė gali pareikalauti, kad atitinkami šeimos nariai kartu su prašymu išduoti leidimą gyventi šalyje pateiktų:

- a) leidimą gyventi pirmojoje valstybėje narėje ir galiojantį kelionės dokumentą arba patvirtintas jų kopijas;
- b) įrodymų, kad pirmojoje valstybėje narėje jie gyvena kaip ES mėlynosios kortelės turėtojo šeimos nariai;
- c) dokumentinių įrodymų, kaip nurodyta Direktyvos 2003/86/EB 7 straipsnio 1 dalies b punkte.

5. Jeigu tenkinamos šiame straipsnyje nustatytos sąlygos ir prašymai buvo pateikti vienu metu, antroji valstybė narė leidimus gyventi šalyje šeimos nariams išduoda tuo pačiu metu kaip ir ES mėlynąją kortelę.

Nukrypstant nuo 17 straipsnio 4 dalies, tuo atveju, jei tenkinamos šiame straipsnyje nustatytos sąlygos ir šeimos nariai prie ES mėlynosios kortelės turėtojo prisijungia po to, kai jam buvo išduota ES mėlynoji kortelė, šeimos nariams leidimai gyventi šalyje suteikiami ne vėliau kaip per 30 dienų po išsamaus prašymo pateikimo dienos.

Deramai pagrįstomis aplinkybėmis, susijusiomis su prašymo sudėtingumu, valstybės narės gali pratęsti terminą, numatytą antroje pastraipoje, daugiausia 30 dienų.

6. ES mėlynosios kortelės turėtojų, kuriems suteikta tarptautinė apsauga, šeimų nariams šis straipsnis taikomas tik tuo atveju, jeigu tie ES mėlynosios kortelės turėtojai juda siekdami apsigyventi kitoje valstybėje narėje nei ta, kuri jiems suteikė tarptautinę apsaugą.

7. Šis straipsnis netaikomas ES mėlynosios kortelės turėtojų, kuriems antrojoje valstybėje narėje pagal Sąjungos teisę suteikta teisė laisvai judėti, šeimoms nariams.

23 straipsnis

Garantijos ir sankcijos judumo atvejais

1. Nepaisant 8 straipsnio 1 dalies a punkto ir 8 straipsnio 2 dalies a punkto, jeigu ES mėlynosios kortelės turėtojas juda į kitą valstybę narę pagal 21 straipsnį, pirmoji valstybė narė neatšaukia ES mėlynosios kortelės iki antroji valstybė narė nepriima sprendimo dėl prašymo dėl ilgalaikio judumo.

2. Jeigu antroji valstybė narė atmeta prašymą išduoti ES mėlynąją kortelę pagal 21 straipsnio 9 dalies b punktą, pirmoji valstybė narė, gavusi antrosios valstybės narės prašymą, nedelsdama ir netaikydama jokių formalumų leidžia pakartotinai atvykti ES mėlynosios kortelės turėtojui ir, kai taikytina, jo šeimos nariams. Tai taip pat taikoma, jei baigėsi pirmosios valstybės narės išduotos ES mėlynosios kortelės galiojimas arba ji buvo panaikinta prašymo nagrinėjimo metu.

3. ES mėlynosios kortelės turėtojas arba jo darbdavys antrojoje valstybėje narėje gali būti laikomi atsakingais už sąnaudas, susijusias su 2 dalyje nurodytu pakartotiniu ES mėlynosios kortelės turėtojo ir jo šeimos narių atvykimu.

4. Valstybės narės gali numatyti pagal 14 straipsnį taikyti sankcijas ES mėlynosios kortelės turėtojo darbdaviui, jeigu tas darbdavys yra atsakingas už šiame skyriuje nustatytą judumo sąlygų neįvykdymą.

5. Jeigu valstybė narė panaikina ES mėlynąją kortelę, kurioje yra 9 straipsnio 5 dalyje nurodyta pastaba, arba nepratęsia jos galiojimo ir nusprendžia trečiosios šalies pilietį išsiųsti, ji turi paprašyti toje pastaboje nurodytos valstybės narės patvirtinti, ar atitinkamam asmeniui toje valstybėje narėje vis dar suteikta tarptautinė apsauga. Pastaboje nurodyta valstybė narė į informacijos prašymą atsako per vieną mėnesį nuo šio prašymo gavimo.

Jei trečiosios šalies piliečiui vis dar suteikta tarptautinė apsauga toje pastaboje nurodytoje valstybėje narėje, tas asmuo išsiunčiamas į tą valstybę narę, o ji, nedarant poveikio taikytinai Sąjungos ar nacionalinei teisei ir šeimos vientisumo principui, nedelsdama ir netaikydama jokių formalumų leidžia pakartotinai atvykti tam asmeniui ir jo šeimos nariams.

Nukrypstant nuo šios dalies antros pastraipos, sprendimą dėl išsiuntimo priėmusi valstybė narė išsaugo teisę pagal savo tarptautinius įsipareigojimus perkelti trečiosios šalies pilietį į kitą šalį nei tarptautinę apsaugą suteikusi valstybė narė, jei dėl to trečiosios šalies piliečio tenkinamos Direktyvos 2011/95/ES 21 straipsnio 2 dalyje nustatytos sąlygos.

6. Kai ES mėlynosios kortelės turėtojas arba jo šeimos nariai kerta valstybės narės, kuri taiko visą Šengeno *acquis*, išorės sieną, ta valstybė narė patikrina duomenis Šengeno informacinėje sistemoje pagal Reglamentą (ES) 2016/399. Ta valstybė narė neleidžia atvykti asmenims, dėl kurių Šengeno informacinėje sistemoje yra pateiktas perspėjimas dėl neleidimo atvykti ir būti šalyje.

VI SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

24 straipsnis

Galimybė gauti informaciją ir stebėseną

1. Valstybės narės sudaro sąlygas ES mėlynosios kortelės prašytojams lengvai gauti informaciją apie dokumentinius įrodymus, kuriuos reikia pateikti su prašymu, taip pat informaciją apie taikomas atvykimo ir apsigyvenimo šalyje sąlygas, įskaitant trečiųjų šalių piliečių, kuriems taikoma ši direktyva, ir jų šeimos narių teises, pareigas ir procedūrines garantijas. Ta informacija apima informaciją apie atitinkamoje valstybėje narėje pagal 5 straipsnio 3, 4 bei 5 dalis nustatytas darbo užmokesčio ribas ir taikomus mokesčius.

Ta informacija taip pat apima informaciją apie:

- a) verslo veiklą, kurią atitinkamos valstybės narės teritorijoje leidžiama vykdyti kitos valstybės narės ES mėlynosios kortelės turėtojui, kaip nurodyta 20 straipsnyje; ir
- b) procedūras, taikomas siekiant gauti ES mėlynąją kortelę ir šeimos narių leidimus gyventi antrojoje valstybėje narėje, kaip nurodyta 21 ir 22 straipsniuose.

Jei valstybės narės nusprendžia nustatyti teisėkūros arba reguliavimo priemones pagal 6 straipsnį arba pasinaudoti 7 straipsnio 2 dalies a punkte numatyta galimybe, informaciją apie tokius sprendimus jos praneša tokiu pačiu būdu. Informacijoje apie 7 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytas padėties darbo rinkoje patikras, kai tikslinga, nurodomi atitinkami sektoriai, profesijos ir regionai.

2. Jeigu valstybės narės išduoda nacionalinius leidimus gyventi šalyje aukštos kvalifikacijos darbo tikslu, jos užtikrina tokią pačią galimybę susipažinti su informacija apie ES mėlynąją kortelę, kaip numatyta nacionalinių leidimų gyventi šalyje atveju.

3. Valstybės narės praneša Komisijai šią informaciją ir bet kokius jos pakeitimus ne rečiau kaip kartą per metus:

- a) koki koeficientą jos taiko nustatant metinio darbo užmokesčio ribas pagal 5 straipsnio 3 dalį arba, kai taikytina, 5 straipsnio 4 arba 5 dalį, ir atitinkamas nominaliąsias sumas;
- b) profesijų, kurių atžvilgiu pagal 5 straipsnio 4 dalį taikoma apatinė darbo užmokesčio riba, sąrašą;
- c) leidžiamos verslo veiklos 20 straipsnio tikslais sąrašą;
- d) informaciją apie teisėkūros ar reguliavimo priemones, kaip nurodyta 6 straipsnyje, kai taikytina;
- e) informaciją apie padėties darbo rinkoje patikras, kaip numatyta 7 straipsnio 2 dalies a punkte, kai taikytina.

Jeigu valstybės narės prašymus išduoti ES mėlynąją kortelę atmeta dėl etiškos samdos motyvų pagal 7 straipsnio 2 dalies e punktą, jos kasmet praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie tokius prašymų atmetimus dėl atitinkamų šalių bei profesijų ir tai pagrindžia.

Valstybė narė informuoja Komisiją apie susitarimus su trečiosiomis šalimis, sudarytus pagal 7 straipsnio 2 dalies e punktą.

25 straipsnis

Statistiniai duomenys

1. Ne vėliau kaip 2025 m. lapkričio 18 d., o vėliau – kasmet, valstybės narės pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 862/2007 ⁽²⁵⁾ pateikia Komisijai statistinius duomenis apie trečiųjų šalių piliečių, kuriems išduota ES mėlynoji kortelė, skaičių ir apie trečiųjų šalių piliečių, kurių prašymai buvo atmesti per ankstesnius kalendorinius metus, skaičių nurodydamos, kiek prašymų buvo pripažinti nepriimtinais remiantis šios direktyvos 6 straipsniu arba kiek buvo atmesta taikant šios direktyvos 6 straipsnį arba 7 straipsnio 2 dalies a punktą, apie prašymus, kurie, taip pat statistinius duomenis apie trečiųjų šalių piliečių, kurių ES mėlynosios kortelės galiojimas buvo pratęstas arba kurių ES mėlynoji kortelė buvo panaikinta, skaičių per praėjusius kalendorinius metus. Tie statistiniai duomenys turėtų būti suskirstyti pagal pilietybę, leidimų galiojimo laiką, lytį ir amžių, ir, jei esama duomenų, pagal profesiją, darbdavio įmonės dydį bei ekonomikos sektorių. Trečiųjų šalių piliečių, kuriems išduota ES mėlynoji kortelė, statistiniai duomenys toliau suskirstomi pagal asmenis, kuriems suteikta tarptautinė apsauga, asmenis, kuriems suteikta teisė laisvai judėti, ir tuos, kurie pagal šios direktyvos 18 straipsnį yra įgiję ES ilgalaikio gyventojų statusą valstybėje narėje.

Ta pačia tvarka pateikiami statistiniai duomenys apie priimtus šeimos narius, išskyrus informaciją apie jų profesiją ir ekonomikos sektorių.

Pateikiant informaciją apie ES mėlynosios kortelės turėtojus ir jų šeimos narius, kuriems pagal šios direktyvos 21 ir 22 straipsnius suteikti leidimai gyventi antrojoje valstybėje narėje, taip pat nurodoma ankstesnės gyvenamosios vietos valstybė narė.

2. Įgyvendinant šios direktyvos 5 straipsnio 3, 4 bei 5 dalis remiamasi Eurostatui pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 549/2013 ⁽²⁶⁾ valstybių narių pateikiamais duomenimis ir, kai tikslinga, nacionaliniais duomenimis.

26 straipsnis

I priede pateiktas profesijų sąrašas

1. I priede išvardijamos profesijos, kurių atveju žinios, įgūdžiai ir kompetencijos, patvirtinti reikalaujama atitinkamos profesinės patirties metų skaičiumi, prašymo išduoti ES mėlynąją kortelę tikslu laikomi lygiaverčiais žinioms, įgūdžiams ir kompetencijai, patvirtintiems aukštojo mokslo kvalifikacijomis.

2. Ne vėliau kaip 2026 m. lapkričio 18 d., o vėliau – kasmet, Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia I priede pateikto profesijų sąrašo savo vertinimo ataskaitą, atsižvelgdama į kintančius darbo rinkos poreikius. Tos ataskaitos rengiamos pasikonsultavus su nacionalinėmis institucijomis ir remiantis viešomis konsultacijomis, kuriose dalyvauja socialiniai partneriai. Remdamasi tomis ataskaitomis, jei tikslinga, Komisija gali pateikti pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų dėl I priedo dalinio pakeitimo.

⁽²⁵⁾ 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 862/2007 dėl Bendrijos migracijos statistikos ir tarptautinės apsaugos statistikos ir panaikinant Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 311/76 dėl statistinių duomenų rinkimo apie darbuotojus užsieniečius (OL L 199, 2007 7 31, p. 23).

⁽²⁶⁾ 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 549/2013 dėl Europos nacionalinių ir regioninių sąskaitų sistemos Europos Sąjungoje (OL L 174, 2013 6 26, p. 1).

27 straipsnis

Ataskaitų teikimas

Ne vėliau kaip 2026 m. lapkričio 18 d., o vėliau – kas ketverius metus, Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šios direktyvos taikymo valstybėse narėse ataskaitą.

Tose ataskaitose visų pirma vertinamas 5 ir 13 straipsnių ir V skyriaus poveikis. Komisija siūlo pakeitimus, kuriuos ji mano esant būtinus.

Komisija visų pirma įvertina, ar 5 straipsnyje nustatyta darbo užmokesčio riba ir tame straipsnyje numatytos nukrypti leidžiančios nuostatos yra tinkamos, atsižvelgdama, be kita ko, į skirtingą ekonominę, sektorių ir geografinę padėtį.

28 straipsnis

Kontaktinių punktų tarpusavio bendradarbiavimas

1. Valstybės narės paskiria kontaktinius punktus, kurie yra atsakingi už 18, 20, 21 ir 24 straipsniams įgyvendinti būtinos informacijos priėmimą ir perdavimą ir veiksmingai bendradarbiauja tarpusavyje.
2. Valstybių narių kontaktiniai punktai, nurodyti šio straipsnio 1 dalyje, visų pirma veiksmingai bendradarbiauja su suinteresuotaisiais subjektais švietimo, mokymo, užimtumo ir jaunimo sektoriuose, taip pat kitose atitinkamose politikos srityse, kiek tai susiję su 5 straipsnio 1 dalies b punktu įgyvendinti reikalinga patvirtinimo tvarka.
3. Valstybės narės užtikrina deramą bendradarbiavimą keičiantis 1 dalyje nurodyta informacija. Valstybės narės teikia pirmenybę keitimuisi informacija elektroninėmis priemonėmis.

29 straipsnis

Direktyvos (ES) 2016/801 dalinis pakeitimas

Direktyvos (ES) 2016/801 2 straipsnio 2 dalies g punktas pakeičiamas taip:

„g) besikreipiantiems dėl apsigyvenimo valstybėje narėje aukštos kvalifikacijos reikalaujančio darbo, kaip tai suprantama Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2021/1883 (*) tikslu.

(*) 2021 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2021/1883 dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo siekiant dirbti aukšto lygio įgūdžių reikalaujančią darbą sąlygų, kuria panaikinama Tarybos direktyva 2009/50/EB (OL L 382, 2021 10 28, p. 1).“.

30 straipsnis

Direktyvos 2009/50/EB panaikinimas

Direktyva 2009/50/EB panaikinama nuo 2023 m. lapkričio 19 d.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikties lentelę.

31 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 2023 m. lapkričio 18 d. Valstybės narės nedelsdamos pateikia Komisijai savo įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas dėl šios direktyvos taikymo.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės. Jos taip pat turi įtraukti teiginį, kad galiojančiuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose pateiktos nuorodos į direktyvą, kurią panaikina ši direktyva, laikomos nuorodomis į šią direktyvą. Nuorodos darymo tvarką ir minėto teiginio formuluotę nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

32 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

33 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva pagal Sutartis skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2021 m. spalio 20 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
D. M. SASSOLI

Tarybos vardu
Pirmininkas
A. LOGAR

I PRIEDAS

2 straipsnio 9 punkte nurodytų profesijų sąrašas

Informacinių technologijų ir ryšių technologijų srities vadovai ir specialistai, įgiję bent trejų metų atitinkamą profesinę patirtį per septynerius metus iki prašymo išduoti ES mėlynąją kortelę pateikimo, priklausantys šioms ISCO-08 profesijų klasifikatoriaus grupėms:

- 1) 133 informacinių technologijų ir ryšių technologijų paslaugų srities vadovai;
 - 2) 25 informacinių technologijų ir ryšių technologijų specialistai.
-

II PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Direktyva 2009/50/EB	Ši direktyva
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnio a punktas	2 straipsnio 1 punktas
2 straipsnio b punktas	2 straipsnio 2 punktas
2 straipsnio c punktas	2 straipsnio 3 punktas
2 straipsnio d punktas	2 straipsnio 4 punktas
2 straipsnio e punktas	2 straipsnio 5 punktas
2 straipsnio f punktas	2 straipsnio 6 punktas
2 straipsnio g punktas	2 straipsnio 7 ir 9 punktai
2 straipsnio h punktas	2 straipsnio 8 punktas
2 straipsnio i punktas	2 straipsnio 10 punktas
2 straipsnio j punktas	2 straipsnio 11 punktas
-	2 straipsnio 12 punktas
-	2 straipsnio 13 punktas
-	2 straipsnio 14 punktas
3 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 2 dalies įžanginė frazė	3 straipsnio 2 dalies įžanginė frazė
3 straipsnio 2 dalies a punktas	3 straipsnio 2 dalies a punktas
3 straipsnio 2 dalies b punktas	-
3 straipsnio 2 dalies c punktas	3 straipsnio 2 dalies b punktas
3 straipsnio 2 dalies d punktas	3 straipsnio 2 dalies c punktas
3 straipsnio 2 dalies e punktas	-
3 straipsnio 2 dalies f punktas	3 straipsnio 2 dalies d punktas
3 straipsnio 2 dalies g punktas	3 straipsnio 2 dalies e punktas
3 straipsnio 2 dalies h punktas	-
3 straipsnio 2 dalies i punktas	3 straipsnio 2 dalies f punktas
3 straipsnio 2 dalies j punktas	3 straipsnio 2 dalies g punktas
3 straipsnio 2 dalies paskutinė pastraipa	3 straipsnio 2 dalies h punktas
3 straipsnio 3 dalis	7 straipsnio 2 dalies e punktas
3 straipsnio 4 dalis	3 straipsnio 3 dalis
4 straipsnio 1 dalies įžanginė frazė	4 straipsnio 1 dalies įžanginė frazė
4 straipsnio 1 dalies a punktas	4 straipsnio 1 dalies a punktas
4 straipsnio 1 dalies b punktas	4 straipsnio 1 dalies b punktas
4 straipsnio 2 dalis	4 straipsnio 2 dalis
5 straipsnio 1 dalies įžanginė frazė	5 straipsnio 1 dalies įžanginė frazė

Direktyva 2009/50/EB	Ši direktyva
5 straipsnio 1 dalies a punktas	5 straipsnio 1 dalies a punktas
5 straipsnio 1 dalies b punktas	5 straipsnio 1 dalies c punktas
5 straipsnio 1 dalies c punktas	5 straipsnio 1 dalies b punktas
5 straipsnio 1 dalies d punktas	5 straipsnio 1 dalies d punktas
5 straipsnio 1 dalies e punktas	5 straipsnio 1 dalies e punktas
5 straipsnio 1 dalies f punktas	7 straipsnio 1 dalies c punktas
5 straipsnio 2 dalis	5 straipsnio 7 dalies pirma pastraipa
5 straipsnio 3 dalis	5 straipsnio 3 dalis
5 straipsnio 4 dalis	5 straipsnio 2 dalis
5 straipsnio 5 dalis	5 straipsnio 4 dalis
-	5 straipsnio 5 dalis
-	5 straipsnio 6 dalis
-	5 straipsnio 7 dalies antra pastraipa
5 straipsnio 6 dalis	-
6 straipsnis	6 straipsnis
7 straipsnio 1 dalis	9 straipsnio 1 dalis
7 straipsnio 2 dalis	9 straipsnio 2 dalis
7 straipsnio 3 dalis	9 straipsnio 3 dalis
7 straipsnio 4 dalis	9 straipsnio 7 dalis
-	9 straipsnio 4 dalis
-	9 straipsnio 5 dalis
-	9 straipsnio 6 dalis
8 straipsnio 1 dalis	7 straipsnio 1 dalies a ir b punktai
-	7 straipsnio 1 dalies d punktas
8 straipsnio 2 dalis	7 straipsnio 2 dalies a punktas
8 straipsnio 3 dalis	-
8 straipsnio 4 dalis	7 straipsnio 2 dalies e punktas
8 straipsnio 5 dalis	7 straipsnio 2 dalis d punktas
-	7 straipsnio 2 dalis b punktas
-	7 straipsnio 2 dalis c punktas
-	7 straipsnio 3 dalis
9 straipsnio 1 dalies įžanginė frazė	8 straipsnio 1 dalies įžanginė frazė
9 straipsnio 1 dalies a punktas	8 straipsnio 1 dalies a punktas
9 straipsnio 1 dalies b punktas	8 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktai; 8 straipsnio 2 dalies d, e ir g punktai
9 straipsnio 1 dalies c punktas	8 straipsnio 2 dalies f punktas
9 straipsnio 2 dalis	8 straipsnio 3 dalis

Direktyva 2009/50/EB	Ši direktyva
9 straipsnio 3 dalies įvadinis sakiny	8 straipsnio 2 dalies įvadinis sakiny
9 straipsnio 3 dalies a punktas	8 straipsnio 2 dalies a punktas
-	8 straipsnio 2 dalies b punktas
9 straipsnio 3 dalies b punktas	8 straipsnio 2 dalies c punktas
9 straipsnio 3 dalies c punktas	-
9 straipsnio 3 dalies d punktas	-
-	8 straipsnio 2 dalies h punktas
-	8 straipsnio 4 dalis
-	8 straipsnio 6 dalis
-	8 straipsnio 7 dalis
10 straipsnio 1 dalis	10 straipsnio 1 dalis
10 straipsnio 2 dalis	10 straipsnio 2 dalis
10 straipsnio 3 dalis	10 straipsnio 3 dalis
10 straipsnio 4 dalis	-
11 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	11 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
11 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	-
-	11 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
11 straipsnio 2 dalis	11 straipsnio 2 dalis
11 straipsnio 3 dalis	11 straipsnio 3 dalis
-	11 straipsnio 4 dalis
-	11 straipsnio 5 dalis
-	11 straipsnio 6 dalis
-	12 straipsnis
-	13 straipsnis
-	14 straipsnis
12 straipsnio 1 dalis	-
-	15 straipsnio 1 dalis
12 straipsnio 2 dalis	15 straipsnio 2 ir 3 dalys
12 straipsnio 3 ir 4 dalys	15 straipsnio 8 dalis
12 straipsnio 5 dalis	15 straipsnio 9 dalis
-	15 straipsnio 5, 6 ir 7 dalys
13 straipsnio 1 dalis	8 straipsnio 5 dalis
13 straipsnio 2 ir 4 dalys	15 straipsnio 4 dalis
13 straipsnio 3 dalis	-
14 straipsnio 1 dalies įžanginė frazė	16 straipsnio 1 dalies įžanginė frazė
14 straipsnio 1 dalies a punktas	16 straipsnio 1 dalies a punktas
14 straipsnio 1 dalies b punktas	16 straipsnio 1 dalies b punktas

Direktyva 2009/50/EB	Ši direktyva
14 straipsnio 1 dalies c punktas	16 straipsnio 1 dalies c punktas
14 straipsnio 1 dalies d punktas	16 straipsnio 1 dalies d punktas
14 straipsnio 1 dalies e punktas	16 straipsnio 1 dalies e punktas
14 straipsnio 1 dalies f punktas	16 straipsnio 3 dalis
14 straipsnio 1 dalies g punktas	16 straipsnio 1 dalies f punktas
14 straipsnio 1 dalies h punktas	-
14 straipsnio 2 dalies įvadinis sakinyss, raidė a ir paskutinė pastraipa	16 straipsnio 2 dalis
14 straipsnio 2 dalies b punktas	-
14 straipsnio 3 dalis	16 straipsnio 4 dalis
14 straipsnio 4 dalis	-
-	16 straipsnio 5, 6 ir 7 dalys
15 straipsnio 1 dalis	17 straipsnio 1 dalis
15 straipsnio 2 dalis	17 straipsnio 2 dalis
15 straipsnio 3 dalis	17 straipsnio 3 dalis
15 straipsnio 4 dalis	17 straipsnio 4 dalis
15 straipsnio 5 dalis	17 straipsnio 5 dalis
15 straipsnio 6 dalis	17 straipsnio 6 dalis
15 straipsnio 7 dalis	17 straipsnio 7 dalis
15 straipsnio 8 dalis	-
-	17 straipsnio 8, 9 ir 10 dalys
16 straipsnio 1 dalis	18 straipsnio 1 dalis
16 straipsnio 2 dalis	18 straipsnio 2 dalis
16 straipsnio 3 dalis	18 straipsnio 3 dalis
16 straipsnio 4 dalis	18 straipsnio 4 dalis
16 straipsnio 5 dalis	-
16 straipsnio 6 dalis	18 straipsnio 5 dalis
-	18 straipsnio 6 dalis
17 straipsnio 1 dalis	19 straipsnio 1 dalis
17 straipsnio 2 dalis	19 straipsnio 2 dalis
-	20 straipsnis
18 straipsnio 1 dalis	21 straipsnio 1 dalis
-	21 straipsnio 2 dalis
18 straipsnio 2 dalis	21 straipsnio 3 dalies pirmos dvi pastraipos
18 straipsnio 3 dalis	21 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa
18 straipsnio 4 dalis	21 straipsnio 9 dalis ir 23 straipsnio 2 dalis
18 straipsnio 5 dalis	21 straipsnio 10 dalis

Direktyva 2009/50/EB	Ši direktyva
18 straipsnio 6 dalis	23 straipsnio 3 dalis
18 straipsnio 7 dalis	-
18 straipsnio 8 dalis	21 straipsnio 11 dalis
-	21 straipsnio 4–8 dalys
19 straipsnio 1 dalis	22 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
-	22 straipsnio 2 dalis
19 straipsnio 2 dalis	22 straipsnio 3 dalis
19 straipsnio 3 dalis	22 straipsnio 4 dalis
19 straipsnio 4 dalis	-
19 straipsnio 5 dalis	22 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
19 straipsnio 6 dalis	22 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa
-	22 straipsnio 5, 6 ir 7 dalys
-	23 straipsnio 1, 4, 5 ir 6 dalys
-	24 straipsnio 1 dalies pirma ir antra pastraipa
20 straipsnio 1 dalis	24 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa
-	24 straipsnio 2 ir 3 dalys
20 straipsnio 2 dalis	25 straipsnio 1 dalis
20 straipsnio 3 dalis	25 straipsnio 2 dalis
-	26 straipsnis
21 straipsnis	27 straipsnis
22 straipsnio 1 dalis	28 straipsnio 1 dalis
-	28 straipsnio 2 dalis
22 straipsnio 2 dalis	28 straipsnio 3 dalis
-	29 straipsnis
-	30 straipsnis
23 straipsnis	31 straipsnis
24 straipsnis	32 straipsnis
25 straipsnis	33 straipsnis